

కార్మిక కలహం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 7 • అక్టోబరు 1981 • వేల : 50 పైసలు • సంచిక 10

సమ్మె నిషేధపు చట్టాన్ని తిప్పికొట్టండి

1981 జూలై 27 భారత శ్రామిక వర్గం మరువలేని రోజు. ఆరోజు సాయంత్రం భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ సీలం సంజీవరెడ్డి గారు బ్రిటిష్ రాకుమారుని వివాహానికి గొప్ప కాళ్ళీరు తివాసీని, దంతపు ఏనుగును బహు మతులుగా తీసుకొని విమానం ఎక్కుతూ, భారతదేశంలో 'సమ్మెలు నిషేధిస్తూ' ఆర్డినెన్సును జారీచేసినరోజు. ఇందులోని విశేషం ఏమిటంటే, అత్యవసర సర్వీసుల లోనే కాకుండా పార్లమెంటు ఏ పరిశ్రమ మీద చట్టాన్ని అయితే చెయ్యలేదో, ఆ పరిశ్రమ లన్నింటిలోను సమ్మెలు నిషేధించే హక్కు ప్రభుత్వానికి వుంటుంది. ఈ పరిశ్రమలలో సమ్మెలు చేసినా, ప్రోత్సహించినా, సహాయం చేసినా; ఉద్యోగం తొలగింపు, కారాగారం, జుల్మానాలంటి కఠినశిక్షలు వేసే అధికారం ప్రభుత్వానికి వుంటుంది. అంటే ఏసంస్థలోనూ సమ్మె అనేది జరగటానికి వీలులేదు అన్న మాట. అంటే కార్మికుడికి వున్న ఒకే హక్కు - వదులైన ఆయుధాన్ని తీసివెయ్యటమన్న మాట. సుప్రీంకోర్టు కూడా అనేక సందర్భాల్లో "సమ్మె" అనేది కార్మికుని హక్కుని చెప్పటం జరిగింది. ఎటకేలకు ఇందిరా కాంగ్రెసు పార్లమెంటులో తనకు వున్న గుడ్డి మెజారిటీతో దీన్ని చట్టం చెయ్యగలిగింది. ప్రతిపక్షాలు ఈ చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ దాదాపు 16 గం|| వాగ్యుద్ధం చెయ్యటం జరిగింది.

ఎల్.ఐ. సి. ఉద్యోగులు, బెంగుళూరు లోని ప్రభుత్వరంగ సంస్థ కార్మికులు, లోకో రన్నింగ్ స్టాఫ్ తమ న్యాయమైన కోర్కెల కోసం పోరాడుతూ, అనేకమైన దాడులకు, వత్తిడులకు గురి అవుతున్న సమయంలో

ప్రభుత్వం అతి నికృష్టమైన, సిగ్గులేని దాడిని కార్మికవర్గం మీద ఈ ఆర్డినెన్సు ద్వారా ప్రారంభించింది. శ్రీమతి గాంధీ పరిపాలన లోకి వచ్చినదగ్గర నుంచి నియంతృత్వం మళ్ళీ తలఎత్తడం ప్రారంభించింది. అనేక ప్రమాణాలు చేసి అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వం అన్నిరంగాల్లో మోరంగా విఫల మవడం కన్పిస్తుంది. దేశంలో ఆరికసంక్షోభం మునుపెన్నడూ లేనంత తీవ్ర స్థాయికి చేరుకుంది. పరిస్థితి ఎంత దారుణంగా తయారయ్యిందంటే, 1981-82 బడ్జెటుకు ప్రభుత్వం

సంపాదకీయం

దగ్గర వనరులులేవు. అందుకనే ప్రభుత్వం సిగ్గులేకుండా "బేరర్ బాండ్" పేరుతో దేశంలోని నల్లధనం వున్నవారి దగ్గరికి నల్ల ధనంకోసం బిచ్చమెత్తు కోవటానికి వెళ్ళింది. కాని, సహజంగానే అది తిప్పికొట్టింది. ఎవ్వరూ భిక్షం వెయ్యలేదు. అక్కడ మొండి చెయ్యి ఎదురయిన ప్రభుత్వం, అసలే వన్నుల భారంతో కృంగిపోతున్న సామాన్య ప్రజా నీకంమీద తనదాడిని ప్రారంభించింది. అగ్రికల్ ఆజ్యం పోసినట్టు దీనికితోడు పెరిగిన ఆయిలు ధరలు ధరలను మరింత పెంచి వేశాయి.

పెరుగుతున్న ధరలను అదుపులో పెట్ట లేనని, పెరుగుతున్న బడ్జెటు లోటును పూరించలేనని, ప్రభుత్వానికి తెలుసు. ఈ రెండు వ్యాధులవలన ప్రజల నిజ ఆదాయాలు పడిపోతాయి. అందుకనే వర్కర్ల జీతాల పెంపుదలకోసం పోరాటాలు సాగి సారు. ఈ సత్యాలన్నీ తెలిసిన ప్రభుత్వం

తన చేతకానితనాన్ని కప్పిపుచ్చుకోవటానికి, ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని అరికటి వేయడానికి వారిగొంతులు నొక్కివెయ్యడానికి ఇప్పటికే వున్న జాతీయ భద్రతా చట్టానికితోడు ఈ సమ్మె నిషేధపు చట్టాన్ని ఇంకో ఆయుధంగా తీసుకుంది. ఇది ప్రారంభం మాత్రమే! జీతాలు కోసెయ్యటం, గొంతె తినవారిగొంతు నొక్కివెయ్యటం ముందుకాలంలో అనేకం జరుగనున్నాయి.

అతి నికృష్టమయిన, ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేకమయిన ఈ ఆర్డినెన్సును అన్ని కార్మిక సంఘాలు తీవ్రంగా ఖండించాయి. ఈ దాడికి వ్యతిరేకంగా ప్రదర్శనలు, ఊరే గింపులు మొదలయినవి సర్వత్రా ప్రదర్శిత మయ్యాయి. ఇటువంటి దారుణ పరిస్థితులను ముందుగానే వూహించి, జూన్ 4న బొంబాయిలో జరిగిన ఐక్యకార్మిక సదస్సు దేశ వ్యాప్తంగా ఒక ఉమ్మడి కార్యక్రమాన్ని ఇచ్చాయి. ఈ కార్యక్రమంలో చివరి అంశమే "భారత్ బండ్"

ప్రతి పక్షాలన్నీ కూడ తమ శక్తి మేరకు పార్లమెంటులో దీన్ని ప్రతిఘటించటం జరి గింది. అంతేకాదు కారుచీకట్లో కాంతిరేఖ లాగ బెంగాల్, త్రిపుర, కేరళ ప్రభుత్వాలు తమ రాష్ట్రాలలో ఈ చట్టాన్ని అమలుపరచ మని నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించటం జరిగింది.

ప్రభుత్వం చెప్పున్న ఇంకోకవితండ వాద ఏమిటంటే, ఒక ప్రక్క దేశీయంగా మంత్రిత్వ శాఖ లెక్కలు పారిశ్రామిక సంబంధాలు 1974, 1979 సం||లో కంటే మెరుగవున్నాయంటూంటే, ఈ చట్టాన్ని పరిశ్రమల్లో క్రమశిక్షణకోసం పెట్టామనటం! అంతే

కాకుండా ప్రభుత్వ విధానాల్లోనే మార్పు వుంది. కేంద్రప్రభుత్వం రాష్ట్రప్రభుత్వాలను ఆయా రాష్ట్రాలలో 'లేబరు సెల్సు' అనేవి పెట్టి కేంద్రానికి ఎప్పటికప్పుడు రిపోర్టులు పంపమని ఆదేశించింది. అవిధంగా ప్రభుత్వం పెరుగుతున్న ధరలను, ద్రవ్యోల్బణాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని కార్మికవర్గం కోరుతున్న కోర్కెలలోని న్యాయాన్ని చూడటానికి ఇచ్చగించటం లేదు. ప్రభుత్వానికి ప్రధానంగా ఈనాడు కావాల్సింది కార్మికులకోర్కెలను నొక్కివేయటం. ప్రతి పారిశ్రామిక సమస్యను శాంతి భద్రతలకు సంబంధించినదిగా పరిగణించడం. అసాకుతో కార్మిక వర్గంమీద లాఠీలు ప్రయోగించటం. ఇది ఈనాటి ప్రభుత్వ విధానంగావుంది.

ఈ అప్పుల యాత్రలో ప్రభుత్వం ప్రధానంగా పెళ్ళేది సామ్రాజ్యవాద దేశాల దగరకు, వారి దగరకు. వారి అదుపాజలలో వుండే ఆరిక సంస్థల దగరకు. ఈ సంవత్సరం కూడ భారత ప్రభుత్వమును పెన్నుదూ

పొందనంతటి అప్పు, దాదాపు 4000 మిలియన్ల డాలర్లు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి నుండి పొందాలని చర్చలు జరుపుతుంది. ఇంత పెద్ద మొత్తం అప్పు ఇచ్చినందుకు ప్రత్యుపకారంగా వారు కోరుతున్నది రూపాయి విలువను తగ్గించటం, జీతాలలో కోత విధించటం ద్వారా ఖర్చులు తగ్గించుకోవటం. ఈ రెండూను. మూడోది దేశంలోని గుత్త పెట్టుబడిదారుల లాభాలు తగ్గకుండా చూడటం. దీనివల్ల దేశంలో ద్రవ్యోల్బణం దాదాపు 20%, 25% పేరిగే ప్రమాదం వుంది. దీని జనోద్ధరణ అని బయలుదేరిన ప్రభుత్వం పీటిలన్నిటినీ అంగీకరించి ఈ అప్పు తీసుకోవటానికి బయలుదేరింది. దీనివల్ల ప్రజల జీవన పరిస్థితులు మహా దుర్భరం అవుతాయన్నమాట.

విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు, అంతర్జాతీయ సంస్థలకు, జాతీయ గుత్త పెట్టుబడిదారులకు అమ్ముడుబోవటం తప్ప వేరే మార్గాంతరం తెలియని ప్రభుత్వం ఆ భారాన్నంతా శ్రమ

జీవులమీదికి నెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఈ భారాన్ని మోయాలేని శ్రామికవర్గం సహజంగానే ఈ ప్రయత్నాన్ని వ్యతిరేకిస్తుంది. సర్వత్రా ఎదురయ్యే ఈ వ్యతిరేకతను అణగదొక్కి వెయ్యటానికి ప్రజల కున్నటువంటి ఈ కనీస ప్రజాస్వామ్య హక్కులను కూడ లాగేస్తుంది. సమీకృత మైపున్న కార్మికవర్గం ప్రజాస్వామ్యంమీద, ప్రజాస్వామ్య హక్కులమీద జరిగే ఈ దాడిని ప్రథమంగా ఎదుర్కోవల్సి ఉంటుంది.

అత్యుక్త పరిస్థితిలోవలె ప్రజల హక్కులు ఒక్కొక్కచేకాలరాచి వెయ్యటం జరుగుతుంది. దాడులు ప్రమాదసూచిస్తాయిని దాటుతున్నాయి. ఈ దాడులను కార్మికవర్గం అంతా ఐక్య ఉద్యమంద్వారా ఎదుర్కోవాల్సి వుంది. ప్రతి కష్టజీవి ఈ ఉద్యమంలో భాగస్వామి కావాల్సివుంది. శ్రామికవర్గం అంతా ఒక్క వ్యక్తివలే లేచి ఈ దాడులను తిప్పి కొట్టాలి.

పోలెండ్

గత ఏడాది (1980 సెప్టెంబర్) పోలెండ్ కార్మికులు స్మృతిపిలుపునివ్వగానే సామ్రాజ్యవాద ఎత్తికలన్నీ దీనిని తమ స్వప్రయోజనాలకు వినియోగించుకో ప్రయత్నించాయి. తార్కాలికంగానయినా తమ ఉనికే ముగుస పడిపోయి మాసిపోతుండనే సత్యాన్ని దాచి పెట్టాలని ప్రయత్నించాయి. సామ్రాజ్యవాదులకూ, రియాకనరీ శక్తులకు రోజురోజుకూ తగులుచున్న డెబ్బలనయితేనేం; శాంతి, స్వాతంత్ర్యం, ప్రజాస్వామ్యం, సోషలిజం కాంక్షించే శక్తుల విజయాలవల్ల నయితేనేం వారికా అవకాశం లేకుండా పోయింది.

సామ్రాజ్యవాదులు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా చినదినానికి పెరుగుతున్న విప్లవశక్తులను అపేక్షించుకు చేస్తున్న ప్రయత్నం చరిత్ర పురోగతిని అపేక్షించుకు లాంటిదే ఆ ప్రయత్నంలో భాగంగానే వాళ్ళు సోషలిజం దేశాలతో విరోధం పెంచుకుంటున్నారు. ఉద్రిక్తతలు పెరుగుతున్నాయి.

రాజకీయ జీవితంలో ఫాసిస్టు విధానాలు వ్యాపించ బడుతున్నాయి. కష్టజీవులపైన ఒత్తిడులు ఎక్కువవుతున్నాయి. జాతీయ విమోచనా శక్తులు తీవ్రంగా అణచివేయబడుతున్నాయి. అందువలనే పోలెండులో సమ్మెను విస్తృతంగా ప్రచారంచేసి ప్రపంచంలోని శ్రమజీవులకు సోషలిజం విధానం అంటే విముఖత ఏర్పరచేందుకు నిశ్చయించుకున్నాయి. కాని చివరకు వారే ఆ దేశంలోని సంఘటనలను 'అసాధారణమని' 'అపూర్వమని' వర్ణించవలసి వచ్చింది.

పోలెండ్ లో విప్లవం ఎలా వచ్చింది ?

ఈ శతాబ్దం మొదటిభాగంలో పోలెండ్ లో పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి చెందింది. దానితోపాటే ఆస్ట్రీయా, జర్మనీ, రష్యా, (నూర్) మొదలగు దేశాలనుండి పెట్టుబడి పోలెండుకు వచ్చింది. ఈ పెట్టుబడిదారీదోపిడికి వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం విప్లవపోరాటాన్ని ప్రారంభించింది. ఫలితంగా "సోషలిజం డెమోక్రటిక్ పార్టీ" ఆవిర్భవించింది.

జార్ కి వ్యతిరేకంగా, సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా 1905లో ప్రారంభమయిన ఉద్యమాలు ఆతిత్వరలో పోలెండు అంతా వ్యాపించాయి. కాని 1905లో జరిగిన ఉద్యమాలు సఫలం కాలేదని మనకు తెలుసు.

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం ముందు కాలంలో పోలెండు మూడు భాగాలుగా చేయబడి జార్ రష్యా, జర్మనీ, ఆస్ట్రీయా, హంగేరీలచే పాలింపబడుతుండేది. రష్యాలోని అక్టోబరు విప్లవం తరువాతనే పోలెండులోని జార్ పరిపాలన అంతం అయింది. ఆ కాలంలోనే జర్మనీ, ఆస్ట్రీయా హంగరీలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాలు ఉద్రిక్తమయ్యాయి.

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాల మధ్యకాలంలో ఏకాధికాలమో పోలెండులో ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వమున్నదికాని తక్కిన సమయకాలమంతా పోలెండు రియాకనరీ ప్రభుత్వాలే పాలించాయి. సెప్టెంబరు 1939లో పోలెండ్ పెనాజీలదాడితో రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ప్రారంభించబడింది. కాన్ సన్ ట్రేషన్ శిబిరాలు స్థాపించబడ్డాయి. ఒక్క 1939లోనే 1,00,000 మంది చంపబడ్డారు.

నాజీల రాకతో పోలెండులో వ్యతిరేక ఉద్యమాలు పెరిగి చివరకు జాతీయోద్యమంగా రూపు దిద్దుకొన్నాయి. పోలెండులోని కార్మికుల నందరినీ సమీకరించి కార్మికులను, కర్రకులను కలిపిన "పోలిష్ వర్కర్స్ పార్టీ" ఫాసిస్టువ్యతిరేక శక్తులన్నింటినీ "నేషనల్ యునైటెడ్ ఫ్రంట్" పేరుతో ఒకసంస్థను స్థాపించింది. వీరు "పాపులర్ బ్రిగేడ్స్" సహాయంతో నాజీలకు వ్యతిరేకంగా మిలటరీ కార్యక్రమాలు చేపట్టారు.

విమోచన ఉద్యమాలు ఉధృతంగా సాగుతున్నప్పటికీ పోలెండు రాజధాని అయిన వార్సా 1945 జనవరి వరకు ఫాసిస్టుల చేతిలోనేవుంది. 1945 జనవరి 17వ తేదీన "పాపులర్ పోలెండు ఆర్మీ" మరియు "రెడ్ ఆర్మీ" పోలెండు సంకెళ్ళను తొలగించాయి. ఈ విమోచనోద్యమంలో 6,00,000 కుపెనే "రెడ్ ఆర్మీ" నైనికులు తమ ప్రాణాలనుకోల్పోయారు.

విప్లవ శక్తులకు, రియాక్షనరీ వర్గాలకు తరువాత జరిగిన పోరాటాలలో చివరకు "పోలిష్ వర్కర్స్ పార్టీ" మరింతబలపడి స్థిరపడింది. మార్క్సిస్ట్, లెనినిస్టు సిద్ధాంతాలపై "పోలిష్ వర్కర్స్ పార్టీ", "పోలిష్ సోషలిస్టు పార్టీ" కలిసి "పోలిష్ యునైటెడ్ వర్కర్స్ పార్టీ"ని స్థాపించాయి.

ఫాసిస్టు ఆక్రమణలో ఉన్న కాలంలో పోలెండ్ లో 35 మిలియన్ మంది మరణశిబిరాలలో చనిపోయినట్లుగా అరు మిలియన్లు పట్టణాలపై, పల్లెలలో జరిగిన ఫాసిస్టు దాడులలో ప్రాణాలు కోల్పోయారు. 2.5 మిలియన్లు పనిచేయగల వారిని, అతి హీనమయిన పరిస్థితులలో పనిచేయటకై జర్మనీకి తీసుకొనిపోబడారు. ఈ మరణ హోమం ఎంత ఘోరంగా జరిగిందంటే 35 సంవత్సరాల తరువాతగాని పోలెండ్ జనభా రెడవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందున్న జనాభా సానాన్ని చేరుకోలేదు. అంతే కాదు 38% దేశ సాభాగ్యం నాశనం చేయబడింది. 70% పరిశ్రమలు ధ్వంసం చేయబడ్డాయి. రవాణా, వ్యవసాయం పూర్తిగా తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి.

విప్లవం తరువాత సోషలిస్టు దేశాల సహాయంతో పోలెండు దీర్ఘకాలిక ప్రణాళికలు అమలు జరిపి ఈ నష్టాన్ని పూడ్చగలిగింది. 1938తో పోల్చి చూచినట్లయితే పోలెండు దేశ ఆదాయం 1973 నాటికి 718% పెరిగింది. అదే కాలంలో పారిశ్రామికం 20 రెట్లు, వ్యవసాయ రంగంలో రెండు రెట్లు పెరిగింది. పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిలో 995 ప్రభుత్వందే కాని ప్రభుత్వానికి, సహకార సంఘాలకు చెందిన భూమి మాత్రం 20% మాత్రమే. మిగిలిన భూమి నతటిని వ్యవసాయదారులు స్వతంగా సాగు చేసుకుంటున్నారు.

నిరక్షరాస్యత నిర్మూలిచబడింది. ఉచిత ఆరోగ్య కేంద్రాలున్నాయి. దేశం మొత్తంలో 81,400 మంది డాక్టర్లున్నారు.

అంతే ప్రతిపదివేల మందికి 24 మంది డాక్టర్లున్నారు. ఈ సంఖ్య అమెరికా (22) ఇంగ్లండు (17), ఇటలీ (20), ఫ్రాన్స్ (18), జపాన్ (16) కంటే ఎక్కువే. ఆరోగ్యానికి తగిన శ్రద్ధ చూపించడం వల్ల జీవన ప్రమాణం 70.3 సం॥ పెరిగింది.

ప్రస్తుతం సంక్షోభానికి కారణాలు

ప్రస్తుతం పోలెండులో ఉన్న సంక్షోభానికి, మిగిలిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో ఉన్న సంక్షోభానికి ఎంతో తేడా ఉంది. పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో సంక్షోభం వారి దేశంలోని ఉత్పత్తి విధానంవల్ల, అధికోత్పత్తివల్ల, విపరీతంగా పెరిగిన నిరుద్యోగుల సంఖ్యవల్ల ఏర్పడ్డది. కాని పోలెండ్ లో అధికోత్పత్తిలేదు. ఒక్క వ్యక్తి కూడా నిరుద్యోగికాదు. నిజానికి పోలెండ్ లో యువకుల సంఖ్య ఎక్కువ. దేశంలో 62% ప్రజలు 15-59 ఏళ్ల మధ్య నున్నవారే. క్రిందటి దశకంలో 10 మిలియన్లు ఉద్యోగావకాశాలు ఏర్పరచబడ్డాయి. ఇప్పుడు ఈ సంఖ్య మరింత పెరిగింది ఇది ఏ పెట్టుబడిదారీ దేశంలోనైనా అసాధ్యమయిన విషయం. పోలెండు ఆర్థికరంగంలో సోషలిజం ఒక విభాగంలో అభివృద్ధి చెలనంతగా మరొక విభాగంలో అభివృద్ధి చెందకపోవడమే అదేశంలోని సంక్షోభానికి కారణం.

1946 లో భూ సంస్కరణలు జరిగిన తరువాత, భూస్వాముల దగ్గరినుండి భూమిని తీసుకున్న తరువాత దేశంలోని సాగుదల చేయగల భూమిలో 13% ప్రభుత్వం చేతిలో ఉంది. 86.1% రైతులకు పంచి పెట్టబడింది. 0.9% స్కూళ్ళు, పరిశోధనా సంస్థలు నెలకొల్పడానికి గాను వినియోగించబడింది. 1975 లెక్కల ప్రకారం సహకార సంస్థలవద్ద, ప్రభుత్వము వద్దనున్న భూమి 20% మాత్రమే. దీని నుండి దేశానికి కావల్సిన ధాన్యంలో 33%, మాంసంలో 27% మాత్రమే ఉత్పత్తి చేయగలుగుతున్నారు దీనిని బట్టి చూసే వ్యవసాయ రంగంలో, ఈ కాలంలో పోలెండ్ చాలా తక్కువ అభివృద్ధి సాధించిందన్నది విదితం.

వ్యవసాయ రంగం చిన్న విభాగాలుగా వ్యక్తుల ఆధీనంలో ఉండవలసిన వ్యవసాయ ఉత్పత్తి ఒక పక్షం ప్రకారం అభివృద్ధి చేయడం సాధ్యంకాదు. యంత్రాలను ఉపయోగించను వీలులేదు. అధునిక యంత్రాలను ఉపయోగించకుండా పంట పండించడం

వల్ల దిగుబడి తక్కువగా ఉంటుంది. అందువల్ల ప్రజల ఆవసరాలను ఈ ఉత్పత్తితో రైల్వే షీలుండదు. అంతేకాక ప్రభుత్వానికి ఉత్పత్తిని పంపిణీని అడ్డు చేయను వీలుండదు.

పోలెండులో 1970లో 34 మిలియన్ల ప్రైవేటు వ్యవసాయక్షేత్రాలుండేవి. అందులో మూడింట రెండువంతులు 7 హెక్టార్ల లోపు ఉన్న క్షేత్రాలే. కాన్నింట 2 హెక్టార్లు మాత్రమే ఉండేవి. మొత్త ప్రయోజన గా సాగు బడిచేసే న్న సగటు భూమిలో భూమిలో 7 హెక్టార్ల పైనున్న వ్యవసాయ క్షేత్రాలు ఉండగ కేవలం పదికాతం క్షేత్రాలే 20 హెక్టారులన్నవి ఉన్నాయి. ఈ విధంగా వ్యవసాయ క్షేత్రాలు చిన్నవిగా ఉండడవలన యంత్రాలు ఉపయోగించి అధిక దిగుబడిని పొందేందుకు వీలు లేక పోయింది అందువలనే పారిశ్రామిక అభివృద్ధి 20 రెట్లు, (1938 నుండి 1971 వరకు) వ్యవసాయోత్పత్తి 2 రెట్లు మాత్రమే అయింది. దేశంలోని వ్యవసాయోత్పత్తి తక్కువగా ఉండటం వలన అహరిధాన్యాలను వశ్యమ దేశాలనుండి దిగుమతి చేసుకోవలసి వచ్చింది ఈ అధిక దిగుమతి వలన పోలెండు పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు చెల్లించవలసిన రుణం ఎక్కువయింది. 1980 నాటికి ఈ అప్పు మొత్తం 20 బిలియన్లు డాలర్లకు చేరింది. వడ్డీతోనూ ఈ అప్పు తీర్చవలసి రావడం వలన పోలెండు ప్రజాజీవులు సక్రమంగా నిర్వహించను నిధుల కొరత ఏర్పడ్డది.

ఇది ప్రధానమయిన కారణం. ఇదికాక మరికొన్ని కారణాలు కూడా ఉన్నాయి. అవి.

1. పోలెండ్ లో సోషల్ ప్రజాస్వామ్యం అభివృద్ధి చెందలేదు. అందువల్ల ప్రజలకు పార్టీకి చుట్టూ, ప్రభుత్వానికి ప్రజలకూ మధ్య సంబంధాలు ఊడిచాయి. ప్రజలు ప్రభుత్వంలోనూ, ప్రజాకార్యక్రమాలలోనూ పాల్గొనడం తగ్గింది. ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో బ్యూరాక్రటిక్ ధానాలు పెరిగిపోయాయి. సోషలిస్టు వ్యతిరేక ధానాలకు వ్యతిరేకంగా జరగవలసిన పోరాటాలు తగ్గిపోయాయి.

2. పార్టీ ప్రధాన సూత్రాలను ప్రజాస్వామ్యం, నిరక్షరాస్యత, అభివృద్ధి, పార్టీలో లోపించడంవల్ల మూడు సవరణలలో ఒకరిగిన తప్పుప్రస్తుతం సరిచేసేకానే అవకాశం లేకపోయింది. కాన్నికొన్ని సందర్భాలలో నిబేధాలు ఎక్కువయ్యేటట్లుగా ఈ సవరణ కాలం ఏర్పడింది.

3. అంతేకాక కొన్ని పి. యు. డబ్ల్యు. పి మహాసభలలో చెప్పినట్లు పి.యు. డబ్ల్యు. పి గాని, ప్రభుత్వంగాని బూర్జువా సిద్ధాంతాలను, సంస్కృతిని రూపుమాపి వాటి స్థానంలో సోషలిస్టు సిద్ధాంతాలను, సంస్కృతిని స్థాపించడంలో విఫలమయ్యాయి. అందువలన స్వప్రయోజనంతో కొంతమంది, ఇంకా బూర్జువా ఊహలోకాలపై భ్రమలుపోని కొంతమంది కార్మికులు సామ్రాజ్యవాదుల నమ్మకాలనూ, ఊహలను ప్రచారం చేయడం, సోషలిస్టు వ్యతిరేక భావాలను పెంపొందించడానికి దోహదపడ్డారు.

ఏదేమయినప్పటికీ ఈ ఒడుదుడుకులకు, కష్టాలకూ కారణం పోలిష్ యునైటెడ్ వర్కర్స్ పార్టీ, పోలిష్ ప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానాలే కారణం. పోలిష్ యునైటెడ్ వర్కర్స్ పార్టీ తనమహాసభలలోనూ, పీనం సమావేశాలలోనూ వీటి గురించి అనేక సార్లు చర్చించింది. ఉదాహరణకు 1968లో జరిగిన 5వ కాంగ్రెస్ లో రాజకీయ ఆర్థిక పరిస్థితులను సమీక్షిస్తూ ఉత్పత్తులను పెంచాలనీ, జాతీయ ఆర్థిక పరిస్థితులను మెరుగుపరచాలనీ, పార్టీలో సిద్ధాంతపరమయిన కార్యక్రమాన్ని ఉద్యతం చేయాలనీ నిర్ణయించడం జరిగింది. 1975లో జరిగిన 7వ కాంగ్రెస్ లో, (82% జాతీయ ఆదాయం పెరిగింది. మరియు 71.75 అంచనాలను మించి ఉత్పత్తులు పెరిగినవి అని ప్రకటించబడింది) అదేవిధంగా 8, 9, 10, పీనం సమావేశంలో ఆర్థిక పానింగ్ ను మెరుగుపరచాలని వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేయాలనీ, పార్టీలో సిద్ధాంత పరిజ్ఞానాన్ని పెంపొందించాలనీ, పార్టీ నిర్మాణాన్ని పటిష్ఠంచేయాలనీ, ప్రజలలో సోషలిస్టు చైతన్యం కలిగించాలనీ, ఇవి తక్షణ కర్తవ్యాలుగా ఉండాలని ఉచ్చరించడం జరిగింది. కొన్ని సంస్కరణలు మినహా మౌలికమయిన వాటిని ప్రధానంగా వ్యవసాయాన్ని సామూహికంగా నిర్వహించడాన్ని అమలు పరచడంలో విఫలమయ్యారు. 1980 సెప్టెంబరు 5, 6 తారీఖులలో జరిగినటువంటి కేంద్ర కమిటీ సమావేశంలో ఈసంక్షోభానికి ప్రధాన కారణం సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్యాన్ని పూరిగా అనుసరించక పోవడం, పార్టీలోని వారికి సరయిన పరిజ్ఞానం లేక పోవడంగా గుర్తించడం జరిగింది. సోషలిస్టు సిద్ధాంతాలనూ ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థ అనుభవాలనూ, సరిగా అర్థం చేసుకోక పోవడం ఈ తప్పిదాలు చేయడానికి, తప్పుదోవ పట్టడానికి మూలకారణాలు.

కార్మికుల కార్యాచరణ పర్యవసానాలు

ప్రపంచ పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకొనకుండా, పోలెండులోని కార్మికులు చేసినటువంటి సమ్మెను సమీక్షిస్తూనే ఆ సమ్మెలు సరిఅయినవే అని చెప్పవచ్చు. కాని సమస్యను ఈ విధంగా పరిరక్షించడం వర్గ చైతన్యం గల కార్మికుడు చేయాల్సిన పనికాదు. ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ కార్మిక వర్గఐక్యత, సోషలిస్టు దేశాల ఐక్యత, పెట్టుబడి దారీ దేశాలలోని కార్మిక వర్గ ఐక్యత, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జాతీయ విముక్తి పోరాటాల ఐక్యత అన్నింటికంటే ప్రధానమయినవి. "నా పని నాది. ఇతరుల పనితో నాకేం సంబంధంలేదు" అనే ఆలోచన కార్మిక వర్గ ఉద్యమానికే హానికరం కాకుండా మొత్తం శ్రామికవర్గ అంతరాత్మీయతకు కూడా హానికరం. కాని పోలెండు కార్మికులు చేసిన సమ్మె వారి కార్యాచరణ ఈనాటి విప్లవ శక్తులను బలపరచడమే కాకుండా సామ్రాజ్యవాదులకు, ఈ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా ప్రచారం చేసే అవకాశం కల్పించడం జరిగింది. ఈ విప్లవ శక్తులు ఏకం కాకుండా ఉండేందుకు దోహదపడింది 84 దేశాలకు సంబంధించిన 190 మిలియన్ కార్మికులు సభ్యులుగా ఉన్నటువంటి ఇంటర్నేషనల్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ యూనియన్స్ తో సంబంధంలేకుండా చేసుకోవడమో కాక పెట్టుబడి దారులతో రాజీపడమని చెప్పేటటువంటి అమెరికన్ యూనియన్లు సామ్రాజ్యవాదులచేతిలో నున్నటువంటి ఇంటర్నేషనల్ కాన్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఫ్రీ ట్రేడ్ యూనియన్స్ వీరికి మద్దతు ప్రకటించడం జరిగింది. వీరియొక్క కార్యక్రమాలు సామ్రాజ్యవాదదేశాలు సోషలిజం వ్యతిరేక ప్రచారానికి పోలెండులోని పెట్టుబడిదారులను ప్రోత్సహించడానికి నిస్సంకోచంగా ఉపయోగపడతాయి. భూస్వాములు, ప్రభుత్వోద్యోగులూ బ్లాక్ మార్కెటర్లు, సి.ఐ.ఎ. ద్వారా వచ్చిన లక్షల రూపాయలు కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రచారాలను, కార్యక్రమాలను తీసుకోడానికి దోహదకారులయ్యారు. వీరు పోలెండులో ఉన్న సోషలిస్టు వ్యవస్థను దెబ్బకొట్టడానికి ప్రయత్నించారు. అమెరికన్ యూనియన్లు ఆ దేశ ప్రభుత్వ మద్దతుతో నిధులు వసూలు చేసి ఒక ముద్రణా యంత్రాన్ని పోలిష్ వర్కర్లకు బహూకరించడానికి నిర్ణయించుకున్నవి.

అదే సమయంలో రేడియో యూరప్, పోలెండులోని కార్మికులను తిరుగుబాటు చేయమని సలహా ఇచ్చింది. సామ్రాజ్యవాదానికి అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు వ్యతిరేకంగా దేశంలోని సోషలిస్టు వ్యతిరేక శక్తులకు వ్యతిరేకంగా ఒక సరైన నిర్ణయం తీసుకోలేక పోవడం వలన తమ రాజకీయ తటస్థ సిద్ధాంతం వలన వారివారి వర్గ శత్రువులను పోలెండు కార్మికులకు, అంతేకాదు అంతరాత్మీయ కార్మిక వర్గానికి నష్టం కలిగించారు. కొంతమంది కార్మికుల కోర్కెలు పూరిగా అభివృద్ధి నిరోధకమయినవి. ఇవి ఈ ఉదాహరణలూ పోలెండు శ్రామికులయొక్క సిద్ధాంత పరిజ్ఞాన స్థాయిని సూచిస్తుంది.

గుణపాఠాలు

ప్రపంచంలోని సామ్రాజ్యవాద అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులు ఈ పరిమాణాలనుండి ఎటువంటి గుణపాఠం నేర్చుకోవు. సామ్రాజ్యవాద అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులు అంత్యదశకు చేరుకున్నప్పటికీ ఈ గుణపాఠాలను నేర్చుకోలేదు. ఎందుకంటే వారికి వారి స్వలాభమే ప్రధానం వారు భవిష్యత్తులోనికి చూడరు. ఎప్పుడూ గతాన్నే చూసుకుంటూ ఉంటారు.

పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని మధ్యతరగతి వర్గం పోలెండు సంఘటనతో ఉత్తేజితులై తమ ప్రజలకు పెట్టుబడిదారీ సోషలిస్టు వ్యవస్థలకాకుండా వేరే ఒక మధ్యమార్గం వుందని చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాని ఇది ఒక కట్టుకథ లాంటిది మాత్రమే. ఈ ఆలోచన ఊహజనితము మాత్రమే.

కమ్యూనిస్టులమని చెప్పుకొనబడే అనేక గ్రూపులు కమ్యూనిజానికి హానిచేయడమే కాకుండా సోషలిజం గురించి, సోషలిస్టు విధానాలను గురించి, సోషలిస్టు దేశాలను గురించి, అనేక గందరగోళాలు సృష్టిస్తున్నారు వీరికి కార్మిక వర్గ విప్లవంకంటే కార్మిక వర్గంచేసిన సమ్మె చాలా ప్రధానంగా కన్పిస్తుంది. వీరికి సోషలిజం అనేది ఒక మత ప్రవచనం చెప్పిన మతం లాంటిది. నిజప్రపంచంలో ఇదెప్పుడూ సంభవించదు. నేడు పోలెండులో జరుగుతున్న కార్మిక సమ్మెలను ఆ దృష్టితోనే చూస్తున్నారు. అంతేకాకుండా ఇతర సోషలిస్టు దేశాలలో కూడా ఇటువంటి సమ్మెలకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. ఈ అంచనాలు, ఈ పరిశోధనలు కేవలం వర్గ చైతన్యంలేని ప్రజలు తక్షణకోదేశాలకు లోనవడం అని చెప్పడం ఒక ప్రక్క, ప్రపంచం అంతా సామ్రాజ్య

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ కొరకు ప్రణాళికలు

భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 34 సం॥లు అయింది. స్వాతంత్ర్యానంతరం అధికారం చేపట్టిన కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం నెహ్రూనాయకత్వాన పంచవర్ష ప్రణాళికలను చేబట్టింది. ఇంతవరకు పంచవర్ష ప్రణాళికలు ముగిసాయి. ఆరవ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఆరంభమై ఒక సం॥ అవుతోంది. మూడు దశాబ్దాలకు పైగా అమలు జరుగుతున్న ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికల వలన ఎవరికి లాభం జరుగుతోంది? ఏవరం లాభం పొందుతోంది అన్న విషయాలను పరిశీలించడం ఎంతైనా అవసరం.

ఆరవ పంచవర్ష ప్రణాళికయొక్క పాను డాక్యుమెంటు చూచినట్లయితే మనకు కొన్ని విషయాలు స్పష్టంగా తెలుస్తాయి. మొత్తం జనాభాలో దాదాపు 50 శాతం మంది దారిద్ర్య రేఖకు దిగువ నివసిస్తున్నారని, ఈ శాతం దీర్ఘ కాలంలో చూచినట్లయితే ఎక్కువ పెరగటంగాని, ఎక్కువ తరగటంగాని లేదని స్పష్టంగా ఒప్పుకోవడం జరిగింది. మూడు దశాబ్దాల ప్రణాళికా చరిత్ర తరువాత ఈ విషయం ఇప్పుడు బహిరంగంగా ఒప్పుకోవడం జరిగింది.

వివిధ రంగాల్లో చూచినట్లయితే ఇన్ని సంవత్సరాల ప్రణాళికానుభవాలు స్పష్టం అవుతాయి.

గ్రామీణ వ్యవసాయరంగాల్లో

1961లో క్రింది 30 శాతం మంది మొత్తం గ్రామీణ వ్యవసాయక ఆస్తులలో 25 శాతం కలిగివుండగా, 1971 వచ్చేనాటికి అది 2 శాతానికి తగ్గగా పై 30 శాతం మంది తమ

వాటాను 79 నుండి 81.9 శాతానికి పెంచుకొన్నారు. ఇది మూడు దశాబ్దాల ప్రణాళికా కాలం అనంతరం జరిగిన ఫలితం. భూకమతాల విషయానికొస్తే 76.6 శాతం మంది 2 హెక్టార్లకంటే తక్కువ భూమిని మొత్తం భూమిలో 23.5 శాతం కలిగి ఉండేపై 3 శాతం మంది మొత్తం భూమిలో 26.3 శాతం కలిగిఉన్నారు. ప్రణాళిక డాక్యుమెంటును పరిశీలించినట్లయితే అందులోనే భూసంస్కరణలను గురించి ఇలావుంది.

శ్రద్ధరంకం

“సంస్కరణలను అమలు చేయడంలో చాలా జాప్యం జరగటమే కాకుండా చాలా విధాలైన లోటుపాట్లు ఉన్నాయి. అందుకనే భూకమతాలమీద వీటి ప్రభావం చాల తక్కువగా ఉందికనకనే నిరుద్యోగాన్ని, దారిద్ర్యాన్ని పారద్రోలాలంటే భూ సంస్కరణలను త్వరితంగా అమలు చేయవలసి వుంది.” కానినిజానికి జరుగుతున్నది పేరొకటి. ఇంతవరకు వెల్లడించబడిన మిగులుభూమిని పంచడంలోనే కేంద్రీకరణ ఎక్కువగా ఉందిగాని, అసలు భూస్వాములవద్దనుండి మిగులుభూమిని స్వాధీనము చేసుకోవడంపై ఒక్క మాటకూడలేదు. నిజానికి ఆ పని వారు చేయలేదు ఇంకాక హస్తాస్పదమైనవిషయం ఏమిటంటే, భూమిని తిరిగి పంచడం వలన క్రింది తరగతుల యొక్క ఆదాయాలను పెంచవచ్చుననేది. కాని

ఈభూమి ఎక్కడనుండి వస్తుంది? వేల ఎకరాలను కలిగివున్న భూస్వాముల వద్దనుండి కాదు, ఐదు ఎకరాల కంటే ఎక్కువ వున్న చిన్న రైతుల దగ్గర నుండి, కొంత భూమిని తీసుకొని, దానిని ఐదు ఎకరాలకంటే తక్కువ ఉన్నవారికి పంచిపెట్టడం ప్రధాన ఉద్దేశ్యం. బడా భూస్వాములకు, చిన్న రైతులకు వ్యత్యాసం చూపడం లేదు. ఇది అంతా వట్టి బూటకం. ప్రభుత్వానికి నిజంగా భూ సంస్కరణలను అమలుచేయడంపై నమ్మకం లేదు. భూస్వాములను, భూ కేంద్రీకరణను నిరసించడానికి బదులు వారు రైతాంగంలో చీలిక తీసుకు రావడానికి చూస్తున్నారు.

ఇక అంకెల విషయానికి వస్తే అవి ఇలా ఉన్నాయి. 1969లో 30 ఎకరాల సీలింగును విధిస్తే, మిగులు భూమి 60 మిలియన్ల ఎకరాలు ఉంటుందని ప్రకటించారు. రెండు సం॥ల తరువాత అది 40 మిలియన్ల ఎకరాలుగా తిరిగి ప్రకటించారు. క్రిందటి సం॥కూడా ప్రణాళికా కమిషను అంచనాల ప్రకారం, భూసంస్కరణలు ఖచ్చితంగా అమలు జరిపితే 21 మిలియన్ల ఎకరాలు మిగులుతుందని అంచనా వేశారు. కాని ఇప్పుడు 21.2 లక్షల ఎకరాలను మిగులు భూమిగా ప్రకటించి, 15.76 లక్షల ఎకరాలను స్వాధీనం చేసుకొని చివరికి 6 లక్షల ఎకరాలను పంచారు. ఇది పంచపాండవుల కథను మరిపిస్తోంది.

వామపక్ష ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్న బెంగాలులో మాత్రం ఈ లోపాలు అన్నింటినీ సవరించడానికి తీవ్ర ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. అవసరమైన సవరణలను పాసు చేయడం జరిగింది. కాని ఇంతవరకు

వారు చేతులలో ఉందని చెప్పడం ఒకపక్క తప్పవేరేకాదు.

పొలెండు పరిణామాలనుండి చైతన్యం కలిగిన ప్రతి కార్మికుడు, ప్రతి కమ్యూనిస్టు తెలుసుకోవలసినది ఏమంటే చారిత్రక పరిణామాలలో సోషలిస్టు పరిణామం తప్పదు. వీరందరూ ప్రతి దేశంలోనూ సోషలిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించడానికి పోరాడాలి. శాస్త్రీయ సోషలిస్టు సిద్ధాంతాలను, ప్రపంచంలో సోషలిస్టు సమాజ స్థాపనలో వచ్చే అనుభవాలను సదా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం తనలో వచ్చేటటువంటి ఒడి

దుడుకులను, పెదవోరణులను, సామ్రాజ్యవాదులు, అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులు అవకాశంగా తీసుకోకుండా జాగ్రత్త పడుతుండాలి. ఈ శక్తుల కుట్రలను బహిర్గతంచేస్తూ వాటితో సదా పోరాడుతూనే ఉండాలి. ఈ శక్తులను, వారి మిత్రులను బలహీనపరుస్తూనే ఉండాలి. ఈనాటి సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో దిగజారి పోతున్న రాజకీయ ఆర్థిక సాంస్కృతిక పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా ఆయా దేశాలలోని కష్టజీవులు జరుపుతున్నటువంటి పోరాటాలకు సోషలిస్టు వ్యవస్థ ఒక చైతన్యప్రసవంతి

కావాలి. ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదానికి అభివృద్ధి నిరోధకానికి వ్యతిరేకంగా జరిగేటటువంటి పోరాటాలకు సోషలిస్టు వ్యవస్థలోని ఐక్యత చాలా అవసరం. పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో ఉన్న శ్రామివర్గంలో, జాతీయ విముక్తి పోరాటాలు జరుపుతున్న శక్తులలో మార్క్సిజం, లెనినిజాన్ని, శ్రామికవర్గ అంతరాతీయతను బూరువావర్గ దివాలాకోరు విధానాలనూ విస్తృతంగా ప్రచారం చేయడం నేడు మన ముందున్న తక్షణ కర్తవ్యం.

కార్మిక వర్గంపై ఇంకో నీచమైన దాడి

జులై 27 భారత కార్మికోద్యమచరిత్రలో ఒక కాశరాత్రి. ఆ రోజున భారత రాష్ట్రపతి “సమ్మెలు నిషేధిస్తూ” ఆర్డినెన్సు మీద సంతకం పెట్టడం జరిగింది. (ఇప్పుడు ఇది పార్లమెంటులో పాస్ అయ్యి చట్టం అయింది.) ఈ చట్టం కార్మిక వర్గం అనేక సంవత్సరాలు పాటు పోరాడి సంపాదించు కున్న హక్కులను కాలరాచి వేసుంది. అసలు ప్రభుత్వం ఈ చట్టం చెయ్యటానికి

కారణాలు ఏమిటి? ఈ చట్టం ఏమిటి అనేది చాల ముఖ్యం.

ఈ చట్టంలోని ముఖ్యాంశాలు :

1. పార్లమెంటు ఏ పరిశ్రమనైనా ‘అత్యవసర సర్వీసుల పరిశ్రమ’గా గుర్తించి, అందులో సమ్మెను నిషేధించవచ్చు.
2. అత్యవసర సర్వీసులుగా ఈ క్రిందిని వుంటాయి.

1) పోస్టల్, టెలిగ్రాఫ్స్, టెలిఫోను తత్సంబంధ సర్వీసులు.

2) రైల్వేలు, ప్రయాణీకులను కాని, సరకులను కాని తీసుకొనుపోవు సర్వీసులు, గాలిలో కాని, నీటిలో కాని, భూమిమీద కాని ప్రయాణీకులను, సరకులను తీసుకొని పోవు సర్వీసులు.

3) విమానాలు ఆగు స్థలాలు, విమానాల

వాటికి రాష్ట్రపతి అమోదముద్ర లభించలేదు. ఎవరైనా సరే అప్పటికప్పుడు తన భూమి యాజమాన్యాన్ని నిరూపించుకోవలసి ఉంటుంది. మిగులు భూమిని వ్యవసాయ కార్మికులకు తక్షణం పంచడం జరుగుతుంది. కేంద్రం ఈ విషయంలో ఏమాత్రం సీరియస్ గా ఉన్నా, బెంగాల్ ప్రభుత్వం యొక్క సవరణలను వెంటనే అమోదించాలి. అప్పుడే అది నిజంగా ఈ విషయంలో సీరియస్ గా ఉన్నట్లు.

కార్మికరంగంలో

ఇదే సంవత్సరాలలో కనకచూచినట్లయితే వారిరెక్కల ప్రకారమే కార్మికుల, ఉద్యోగుల నిజవేతనాలు తగ్గగా తాతాల, బిల్లాల కుటుంబీకలు చాలా రెట్లు పెరిగాయి. 1948లో తాతాల ఆ సీ రు 69 కోట్లు, బిల్లాల ఆ సీ రు. 22 కోట్లు కాగా 1980 వచ్చేనాటికి అది ఒక్కొక్కరిది రు. 1500 కోట్లదాకా పెరిగాయి. పెద్దపెద్ద పారిశ్రామిక కుటుంబాలు తమ ఆస్తులను చాల పెంచుకొన్నాయి. వాటి ఆస్తులు “గరీబీ హటావో” నినాద సంవత్సరమైన 1969లో రు. 2500 కోట్లు ఉండగా 1975 నాటికి అవి రు. 4500 కోట్లకు చేరుకున్నాయి. ఇదివారు నిర్మిస్తున్న సోషలిజం.

ఇక ప్రణాళికా లక్ష్యాల విషయానికొస్తే 5వ ప్రణాళిక కంటే అరవ ప్రణాళిక ఖర్చు 148 శాతం ఎక్కువగా కనిపించినా ధరల పెరుగుదలను దృష్టిలో పెట్టుకుంటే క్రిందటి ప్రణాళికతో పోల్చినప్పుడు 80 శాతం మాత్రమే ఈ ప్రణాళికలో ఖర్చు ఎక్కువ. ఇకముందు ఈ ప్రణాళికా కాలంలో ఉండబోయే ద్రవ్యోల్బణాన్ని కూడ దృష్టిలో

పెట్టుకుంటే ప్రణాళికా లక్ష్యాలను నెరవేర్చడానికే ఇంకొక రూ. 20,000 కోట్లు కావలసి ఉంటుంది. వనరులను సమీకరించే విషయంలో కూడ, పెట్టుబడిదారుల, భూస్వాముల నుండి నుండి కాక సామాన్య మానవుడి నె తీమీద చాలా భారం వెయ్యటం జరుగుతోంది. రూ. 10,000 కోట్ల విదేశీ అప్పుకాక, ఇంకొక రూ. 21,000 కోట్ల సమీకరించడానికి నిర్ణయించబడింది ఇందులో రూ. 5000 కోట్ల మేరకు లోటు బకెట్టును అవలంబించడానికి, రూ. 12,452 కోట్ల మేరకు బకెట్టు పన్నుల ద్వారా సమీకరణ జరగటానికి నిర్ణయించబడింది. ఈ భారమంతా పరోక్ష పన్నుల రూపంలో సామాన్య మానవుడి నె తీన పడుతుంది. ద్రవ్యోల్బణం ఇంకొక మార్గం

స్వయం పోషక శక్తి

అరవ ప్రణాళికలో విదేశీ రుణం రూ. 10,000 కోట్ల వరకు అంటే మొత్తం ప్రభుత్వ రంగ పెట్టుబడిలో 10.2 శాతం వుంటుంది. ఇది క్రిందటి ప్రణాళికలో కంటే 25 శాతం ఎక్కువ. సర్వీసు ఛార్జీలను రెక్కలోకి తీసుకుంటే అది రూ. 13,000, 15000 కోట్ల వరకు ఉంటాయి. అంటే మొత్తం ప్రణాళికా ఖర్చులో సుమారు 10 శాతం కనక విదేశీ రుణాలమీద, పెట్టుబడుల మీద ఆధారపడటం ఎక్కువ అవుతోందే కాని తగ్గటం లేదు. ఇంకెక్కడి స్వయంపోషక శక్తి ?

ఇక నిరుద్యోగం దారిద్ర్యానికి సంబంధించిన విషయాలకొస్తే ప్రణాళికా డాక్యుమెంటు ప్రకారమే ప్రణాళిక ముగిసే నాటికి 215 మిలియన్ల మంది, అంటే మొత్తం జనాభాలో 30 శాతం మంది తలసరి ఖర్చు 1979-80 ధరల ప్రకారం రూ 61.70 ఉంటుంది. ఇది

కూడ ఒక పెద్ద విషయంగా భావించబడుతోంది కాని ఇది కూడ అనుమానమే! ఈ రోజున దారిద్ర్య రేఖకు దిగువనున్న వారి సంఖ్య 48.13 శాతం.

ఈ వివరాలన్నీ చూచింతర్వాత ప్రణాళికలు ఎవరి కోసం అన్న ప్రశ్న రాకమానదు. వారి మాటల ప్రకారమే “మేము సోషలిస్టు దేశాలలో ఉండేటటువంటి సోషలిజాన్ని నిర్మించడంలేదు” అని. నిజమే మరి ఎందుకంటే అక్కడ నిరుద్యోగం లేదు. బీదరికం లేదు. వాళ్లు వెళుతున్నది పెట్టుబడిదారీ మార్గం. నిర్మిస్తున్నది పెట్టుబడిదారీ సమాజం అందునా ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ సమాజాలే పెద్ద సంక్షోభంలో ఉండగా, వాటి సహాయలే అర్థిస్తూ, వారి సంక్షోభాన్ని మనమీదకు నెట్టివేయడానికి, మన కార్మిక వర్గాన్ని, ముడి సరుకులను వారు ఉపయోగించుకోవడానికే తోడ్పడుతున్నాం.

కనుక ప్రణాళికలు సక్రమంగా ఉండాలంటే అవీ సామాన్య ప్రజానీకానికి, రైతాంగానికి, కార్మిక వర్గానికి ఉపయోగపడేలా ఉండాలంటే కొన్ని విషయాలను వారి దృష్టికి తీసుకురావలసి ఉంది. మొట్ట మొదటిది భూసంస్కరణలు. అన్ని రకాలై నటువంటి లోపాలను సవరించి, భూ సంస్కరణలను ఖచ్చితంగా అమలు చేయాలి. భూస్వాముల పట్టును నడలించాలి. గుత్త పెట్టుబడిదారులకు, విదేశీ పెట్టుబడులకు, భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా చర్యలు తీసుకోవాలి. అప్పుడే ఉద్యోగావకాశాలు బాగా పెరగటం జరిగి, భారతదేశంలో అభివృద్ధి రేటు పెరగటానికి దోహదం చేస్తుంది. లేకపోతే “సోషలిజం” అన్న పదాలను వాడటం అనవసరం.

రిపేరు, అంతరాతీయ విమాన సంస్థల చట్టం 1971 సెక్షనులతో చేరు అన్ని సర్వీసులు.

4) పోర్టులు, పోర్టులకు సంబంధించిన అన్ని సర్వీసులు-లోడింగ్, లాడ్ రోడింగ్ మొలనవి.

5) కస్టమ్స్కు సంబంధించిన అన్ని సర్వీసులు.

6) సైన్యానికి సంబంధించి అన్ని సర్వీసులు, రక్షణశాఖకు సంబంధించిన అన్ని సర్వీసులు.

7) కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సంబంధించి వున్న ఆహారదాన్యాల కొనుగోలు, నిల్వ చేయటం, పంపిణీ చెయ్యటం మొదలయిన అన్ని సంస్థలు.

8) ఆరోగ్యం, హాస్పిటల్స్ మొదలయినవి.

9) బ్యాంకులు తత్సంబంధములై నవి.

10) చమురుకుద్ది, ఉత్పత్తి పంపిణీ తత్సంబంధములై నవి.

11) పార్లమెంటు ఏ సంస్థ విషయంలో చట్టం చెయ్యగలదో ఆ సంస్థలు, ప్రభుత్వం ఏదేని ఒక సంస్థలో సమ్మే జరిగినచో అది ప్రజలకు, సమాజానికి నష్టకరమని తలుస్తే ఆ సంస్థలు, గురించి గెజిట్లో ప్రచురించి వాటిలో సమ్మేలను నిషేధించవచ్చు.

అంటే ఏ ఒక్క పరిశ్రమ కూడా ఈ చట్టం పరిధిలోకి రాకుండా తప్పించుకోలేదు అన్నమాట.

ఈ చట్టం ప్రకారం "సమ్మే" అంటే పె సంస్థలలో పనిచేసే వారందరూ కాని, కొంతమంది కాని ఒక నిర్ణయం ప్రకారం పని చేయటం నిరాకరించటం.

అంతేకాదు

1. ఓవరులెము చెయ్యటానికి నిరాకరించటం, 2. తగినంత పని తగడానికి తీసుకొనే ఏ చర్య అయినా, సమ్మే క్రింద పరిగణించబడుతుంది.

ఇంకా ఈ చట్టం ఏమి చెప్తుందంటే— ఎవరయినా ఒక వ్యక్తి ఈ చట్టానికి లోబడకుండా సమ్మే చేయించినా, సమ్మేలో పాల్గొన్నా, లేక ఇతరులను సమ్మేచెయ్యమని ప్రోత్సహించినా వారిని పనినుండి తొలగించవచ్చు, లేదా వారి సర్వీసు రూల్స్ను బట్టి వారిమీద క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకోవచ్చు.

2) సమ్మేలలో పాల్గొన్నా, సమ్మే ప్రారంభించినా వారికి 6 నెలలు జైలు శిక్ష కాని, వెయ్యి రూపాయలు జుల్మానా కాని లేక రెండూ కాని విధించవచ్చు.

3) సమ్మేను ప్రోత్సహించినా, సమ్మేలో ఇతరులను పాల్గొనమని చెప్పినా ఒక సంవత్సరం జైలు, లేక రెండువేల రూపాయల జుల్మానా లేదా రెండూ విధించవచ్చు.

4) సమ్మేలకు ఎటువంటి ధనసహాయము చేసినా, లేక బలవర్తనా అదే విధంగా శిక్ష వుంటుంది.

ఈ చట్టంకాని, ఈ చట్ట ప్రకారం వచ్చే తాకిదులుకాని పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947 కి, ఇతర అటువంటి చట్టాలకు అతీతము.

కార్మికవర్గంగా ఇప్పుడు మనం పరిశీలించాల్సింది ఏమిటంటే ఈ చట్టాలు రావటానికి కారణాలు ఏమిటి అనేది—

భారత ప్రభుత్వం గత కొద్ది కాలంగా అంతరాతీయ ద్రవ్యనిధినుంచి, ప్రపంచ బ్యాంకు నుంచి, ఎటువంటి హామీలు ఇచ్చి అయినా సరే అప్పు తేవాలని ఆలోచిస్తూంది. సామాజ్య వాదుల చేతులో వున్న ఈ సంస్థలు అప్పు ఇచ్చే ముందు పెట్టిన నిబంధనలు గురించి, కోరిన హామీలను గురించి నిర్ణయాలు తీసుకొనేటందుకు ముందు ఒక కాబినెట్ సభకమిటీనికూడ ఏర్పాటు చెయ్యటం జరిగింది. ఇందులో కొన్ని నిబంధనలు భారతదేశం పెట్టుబడిదారీ దేశాలనుంచి వారు నిర్ణయించిన ధరకు పంచదార, గోధుమలు దిగుమతి చేసుకోవాలి. అదే విధంగా ఎగుమతులు చెయ్యాలి. డీజిలు, పెట్రోలు ఎరువులు మొదలయిన వాటి ధరలు పెంచాలి. వస్తువుల ఉత్పత్తిధరలు తగ్గించాలి. వర్కర్ జీతాలు, కరువు భత్యంలో కోత విధించటం ద్వారా పెట్టుబడి దారకు అధిక లాభాలువచ్చేటట్లు చూడాలి. అన్నిటికంటే ప్రధానంగా పెరుగుతున్న కార్మికోద్యమాన్ని, ఈ ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక విధానాలను నిరసించటాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివెయ్యాలి. ఈ మధ్యకాలంలో ప్రభుత్వ చర్యలు గాని, ముఖ్యంగా ఈ సమ్మే నిషేధపు చట్టంగాని అవిధంగా వచ్చినవే. అంటే మనకు అప్పు ఇచ్చేవాళ్ళని సంతృప్తి పరచటానికే అంటే అప్పుమీద అప్పు తెచ్చి ప్రజల నోళ్ళకొట్టి పెట్టుబడిదారులకు అంతరాతీయ పెట్టుబడి దారకు అధిక లాభాలు చేకూర్చటం, అదే మనిఅడిగితే, వారిగొంతు నొక్కి వెయ్యటం. అదీ ఈనాటి ప్రభుత్వ విధానం అన్నమాట.

ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ఏమి చెప్తుందంటే. కార్మికుల సమ్మేలు నిషేధించినట్లే. పెట్టుబడి దారుల చేసే లాకౌట్లు, లే ఆఫ్ లు నిషేధిస్తా

మని చెప్తుంది. ఇదివట్టి మోసం. ఈ ప్రభుత్వం గురించి, దాని ఆర్థిక విధానాల గురించి తెలిసిన వాడెవ్వడూ ఈ మాటలు నమ్మడు. ఎందుకంటే మొట్ట మొదటగా, కార్మికులు చేసే సమ్మేను, యజమానులు చేసే లాకౌట్లను ఒకే గాటకట్టెయ్యరాదు. కార్మికుడు తన మనుగడ కోసం సమ్మే చేస్తాడు. కాని పెట్టుబడిదారుడు లాకౌట్లు, లే ఆఫ్ లద్వారా కార్మికుల జీతాలు కోసి ఎక్కువ లాభాలను ఆర్జించటానికి చేస్తాడు. రెండోది ఈ ప్రభుత్వం మొత్తం సంపద, పంపిణీ విధానం తన గుప్పిట్లో వుంచుకున్న కొన్ని కుటుంబాలని కాదని, ఏమీలేకుండా కేవలం తన శ్రమ శక్తినే అమ్ముకొని బతుకుతున్న ఆధిక సంఖ్యాకులు చెప్పింది చేసుందా? ఇది అసాధ్యం. అందుకనే లాకౌట్లను నిషేధిస్తామనేది ఒట్టి బూటకం, ప్రజలను మోసం చేయటం తప్ప వేరుకాదు.

ఏ పరిస్థితులలో

ఈ చట్టం చెయ్యబడ్డది?

ఈ పాలకవర్గం ప్రజావ్యతిరేక, బూర్జువా భూస్వామ్య ఆనుకూల ఆర్థికవిధానాలు ఆనుసరిస్తూ వుండటంవల్ల ఏర్పడినటువంటి అర్థిక సంక్షోభం అనే సుడిగుండంలో చిక్కుకొని వుంది. ఆ తరుణంలో ఈ చట్టం చెయ్యబడింది. ఈనాడు సంక్షోభం ఇంతకు ముందెన్నడూ లేనంతగా వుంది. ఇందులోనించి బయట పడటం అన్నది కలలోనిమాట.

కొత్త పన్నులు విధించటం, పెట్టుబడి దార లాభాలు హద్దు, అపూ లేకుండా పెరగటం, నలభనాన్ని తెలుపు చెయ్యటానికి ప్రవేశపెట్టిన బేరర్ బాండు, విపరీతమైన లోటు బకెటు, పెట్టుబడిదారీ దేశాలదగర్నవించి అప్పుతేవటం, సంవత్సరానికి రెండు మూడు సార్లు డీజిలు, కిరోసిన్ మొల వాటి ధరలు పెంచటం, ఇవన్నీకూడ ప్రభుత్వం ఈసంక్షోభం లోంచిబయట పడటానికి సహాయపడకపోగా, ఇంకా సతీప్రతరం చేస్తున్నాయి. ఈనాడు వున్న సంక్షోభం అంత తీవ్రమయినది. పర్యవసానంగా నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు రోజు రోజుకు పెరిగిపోతున్నాయి.

ప్రభుత్వం అనేక వాగ్దానాలు చేసి అధికారంలోకి వచ్చి వుండవచ్చు. అందులో ప్రధానంగా ధరలు ఆదుపులో పెట్టానని చెప్పి వుండొచ్చు. కాని ఈ వాగ్దానాలు నిలుపుకోవటం ఈ ప్రభుత్వం వల్లకాదు. ఇది

అనుసరించే పెట్టుబడిదారీ అనుకూల ఆర్థిక విధానాలే దానికి కారణం.

ప్రస్తుత పరిస్థితి

ఇందిరా కాంగ్రెసు అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత పరిస్థితి మరీ అధ్వాన్నంగా తయారయ్యింది. 1980 జూన్ లో పెట్రోలు, డీజిల్ కిరోసిన్ మొదలయిన వాటి ధరలు పెంచటం జరిగింది. మళ్ళీ 1981 జనవరిలో పెంచటం జరిగింది. మళ్ళీ 1981 జూలైలో పెంచటం జరిగింది. కాని ఈసారి (1981 జూలై) ప్రపంచ మార్కెటులో చమురుధరలు పెంచకుండానే ఇక్కడ ధరలు పెంచటం జరిగింది గత 18 నెలల్లో చమురు ఉత్పత్తుల ధరలు ఎంత పెరిగాయో ఈక్రింది పట్టిక చూసే తెలుసుంది.

జూన్ 1980—	2100 కోట్లు
జనవరి 1981—	1200 "
జూలై 1981—	1500 "
మొత్తం	4800 "

ఈ పెంపుదలవల కిరోసిన్ ధర లీటరు 1.77 పె. (ఈ ధరకు ఎక్కడా, చివరకు గ్రామాల్లో కూడ దొరకటంలేదు) డీజిల్ 3.02 పె, పెట్రోలు 6.07 పె చొన అమ్ముతున్నారు.

మహాత్మా గాంధీగారు "భారతదేశం అంతా గ్రామాల్లో వుంది" అన్నారు. అని ఇందిరా గాంధీ పెంచిన కిరోసిన్ మొదలైన వాటి ధరల వల గ్రామాల్లో ప్రజలే అనేక ఇబ్బందులకు గురి అవుతున్నారు. డీజిల్ ధర పెంచటవల రవాణా ఖర్చులు పెరిగాయి. అందువల నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు పెరిగాయి. ఈ విధంగా సామాన్య మానవుడు అనేక కష్టాలకు గురి అవుతున్నాడు.

1981-82 రైల్వే బడ్జెటులో ఛార్జీలు 356 కోట్ల మేరకు పెంచటం జరిగింది. సాధారణ బడ్జెటులో వస్తులు 279 కోట్ల మేరకు విధించారు. ఆ విధంగా బడ్జెటు లోటును 1539 కోట్లు చెయ్యటం జరిగింది. అందులో 1000 కోట్లు బేరర్ బాడ్లు ద్వారా వస్తుందని ఊహించారు ఆర్థిక మంత్రి. కాని వచ్చింది కేవలం 373 కోట్లే. ఆ విధంగా బడ్జెటులోటు పెరిగి పోతూంది. దానివల ద్రవ్యోల్బణం, పర్యవసానంగా ధరలు పెరగటం జరుగుతూంది. 1960 ధరలతో పోల్చినట్లయితే (1960 = 100) 1980 మే సూచి 382 పాయింట్లు, 1981 మే 433 పాయింట్లు వుంది. అంటే 12 నెలల కాలంలో 51 పాయింట్లు పెరిగిందన్నమాట.

కొత్త పద్ధతులు

ఈ విధంగా ధరలు రోజు రోజుకు పెరిగి పోతూ వుంటే ప్రభుత్వం సరియైన చర్యలు తీసుకోలేక, దేశంలో ఆహారధాన్యాలను సేకరించకుండా, సామాజ్య వాద దేశాల నుంచి గోధుమలు, పంచదార, ఖాద్యతైలాలు మొనవి ఎక్కువ ధరలకు దిగుమతి చేసుకుంటూంది. దేశంలో గోధుమ పండించే రైతులకు క్వింటాలుకు రూ. 150లు ఇవ్వటానికి నిరాకరిస్తున్న ప్రభుత్వం రూ. 160 చొన దిగుమతి చేసుకుంటూంది. శ్రీమతి గాంధీ 250 కోట్లు విలువచేసే 15 లక్షల టన్నుల గోధుమలు దిగుమతి చేసుకుంటున్నట్లు ప్రకటించారు. అదే సమయంలో ఈ సంవత్సరం గోధుమ విపరీతంగా పండిందని వారే నెలవిస్తున్నారు. ఇంతకంటే ధరలు పెరగటానికి ఇంకా ఏంకావాలి?

సరికొత్త చైతన్యం

ఈనాడు వర్గ చైతన్యం వున్న వారే కాకుండా సామాన్య ప్రజానీకం, కూడ ఈ ధరలు పెరిగిపోవటానికి, తమ నిజవేతనాలు పడిపోవటానికి, తమ జీవితాలు నానాటికి దుర్భరం అవటానికి కారణం ఈ ప్రభుత్వ, ఈ పాలకవర్గ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలే కారణాలు అని గ్రహిస్తున్నాడు. ఈ విధానాలవల్లే రైతుకు తను పండించిన పంటకు గిట్టుబాటు ధర రావటంలేదు. వ్యవసాయ కూలీకి కనీస వేతనం లేదు. నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగాలు లేవు. మొత్తం ఆర్థిక పరిస్థితి అంతా అసవ్యసంగా పెద్ద సుడిగుండంలో చిక్కుకొని వుంది.

ఈ చైతన్య పర్యవసానమే జూన్ 4న బొంబాయిలో జరిగిన కార్మిక సదస్సు. ఈ సదస్సులో 10 పాయింట్లతో కోర్కెల పత్రం ప్రకటించటం జరిగింది. ఇందులో కార్మికుల హక్కులే కాకుండా, వ్యవసాయ కూలీలకు కనీస వేతనాలు, రైతులకు గిట్టుబాటు ధరలు మొనవి ప్రకటించటం జరిగింది. ఈ నల్ల చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా దీర్ఘ కాల పోరాటాలు ఐక్య ఉద్యమాలద్వారా నిర్వహించటానికి నిర్ణయించటమైనది. రైతుసంఘాలు, మహిళా సంఘాలు, యువజన, విద్యార్థి సంఘాలు ఈ చట్టాల్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ప్రజావాహిని ఈ కోర్కెలను సాధించటానికి పోరాట దిశగా పయనిస్తూంది.

లీగల్ నోట్స్

సి. హెచ్. నరసింగరావు (విశాఖ)

యూనియన్ కార్యవర్గం ఆమోదం లేకుండా ఆఫీసు బేరర్లు చేసే ఒప్పందం చెల్లుతుందా? చెలదు.

ట్రూక్ బాండ్ ఇండియా లిమిటెడ్ Vs వారి కార్మికుల వివాదం, సివిల్ అప్పీల్ నెం: 1757/1980 తేదీ 22 జూలై 1981.

పె కేసులో వాదోపవాదములు విచారించిన మీదట సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తులు శ్రీ ఎ.సి.గుప్తా:శ్రీ ఆర్.యన్.సాధక్ మరియు శ్రీ డి. చిన్నప్పరెడ్డిగార్లు ఈ క్రింది తీర్పు నిచ్చారు.

ట్రూక్ బాండ్ ఇండియా లిమిటెడ్, ఒక ఫ్యాక్టరీని మహారాష్ట్రలో నాగపూరు జిల్లాలో కన్హాన్ అనే దగ్గర ఏర్పాటు చేశారు. ఈ ఫ్యాక్టరీలో "భారతీయ స్వతంత్ర ట్రూక్ బాండ్ కర్మచారి సంఘ" (భారతీయ యూనియన్) మరియు యమ్. పి. రాష్ట్రీయ ట్రూక్ బాండ్ చహకర్మచారి సంఘ (రాష్ట్రీయ యూనియన్) అనే రెండు యూనియన్లు నిర్వహించబడుతున్నాయి. ఈ కేసు రాష్ట్రీయ యూనియన్ కు సంబంధించినది. రెండు యూనియన్లు 26 కోర్కెలతో ఒక పత్రాన్ని సంయుక్తంగా 11 జూన్ 1977లో యాజమాన్యానికి సమర్పించాయి. 1977 ఆగస్టులో సమావేశమైన రాష్ట్రీయ యూనియన్ రెండు ముఖ్యమైన తీర్మానాలను ఆమోదించింది. ఎ) 6 గురు సభ్యులతో కొంతమంది ఆఫీసు బేరర్లతో సహా ఒక సంప్రదింపుల కమిటీ ఏర్పాటు. బి) 26 డిమాండ్స్పై సరియైన నిరయం తీసుకొనే ముందు రెండు యూనియన్లతో కూడిన సంప్రదింపుల కమిటీ. సభ్యుల ప్రతిపాదనలను పరిగణనలోనికి తీసుకోవాలని తీర్మానించబడింది. తదుపరి రెండు యూనియన్లు రెండు వేర్వేరు కోర్కెల పత్రాలను మరల యాజమాన్యానికి సమర్పించాయి. 1978 జనవరిలో రాష్ట్రీయ యూనియన్ కమిటీలో ట్రీబ్యూనల్ ముందు పెండింగ్ లో వున్న నాలుగు కోర్కెలపై తృప్తికరమైన ఒప్పందం కొరకు ఆఫీసు బేరర్లు యాజమాన్యంతోను, భారతీయ యూనియన్ తోను సంప్రదింపులు జరిపేందుకు అనుమతి లభించింది.

ఇదే సమావేశంలో కేంద్ర కార్యాలయాన్ని, లోడింగ్, అన్ లోడింగ్ లో పనిచేస్తున్న కార్మికులను కంపెనీ తీసుకోవాలనీ, క్యాజువల్

కార్మికులను పర్మి నెంట్ చేసే విషయంలోను, మరికొన్ని ఇతరవిషయాలపైన వివరాలు కావాలని కోరటం జరిగింది. 1978 మార్చి 16న ఒప్పందంపై రాష్ట్ర యూనియన్ సంతకాలు చేసింది. యూనియన్ ఆఫీస్ బేరర్ తో కూడిన సంప్రదింపుల కమిటీ సభ్యులంతా దీనిపై సంతకాలు చేశారు. 1978 మార్చి 17న రెండు యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శులు ఇండస్ట్రియల్ ట్రేబ్యూనల్ ముందు ఒప్పందానికి అనుగుణంగా అవార్డును ఆమోదించాలని ఒక పిటిషన్ పెట్టారు.

ఒక వారం తర్వాత జరిగిన రాష్ట్ర యూనియన్ కార్యవర్గ సమావేశం ఒప్పందంపై కార్మికులలో అసంతృప్తి ఉన్నందున ఒప్పందాన్ని విరమించుకోవాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. 1978 ఏప్రిల్ 1వ తేదీన జరిగిన రాష్ట్ర యూనియన్ అత్యవసర కార్యవర్గ సమావేశం ఒప్పందాన్ని తిరస్కరించాలని ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించటంతో ఈ విషయాన్ని ట్రేబ్యూనల్ కు దరఖాస్తు ద్వారా యూనియన్ తెలియచేసింది.

రాష్ట్ర యూనియన్ ఒప్పందం న్యాయ సమ్మతమేనా? అనే ప్రాథమిక సమస్య ట్రేబ్యూనల్ ముందు తలెత్తింది. రాష్ట్ర యూనియన్ మార్చి 16న జరిగిన ఒప్పందం ముసాయిదా ఒప్పందం అని చేసే వాదనను ట్రేబ్యూనల్ తిరస్కరించింది. ఆ ఒప్పందాన్ని ఖరారు చేసింది. ఐతే ట్రేబ్యూనల్ ఈ ఒప్పందాన్ని పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం (సి) సెక్షన్ 13 కింద రాద్ధి నిర్ణయించింది.

ఆఫీసు బేరర్ కు ఒప్పందంపై సంతకాలు చేసేందుకు కార్యవర్గ కమిటీ అధికారమిచ్చినా లేదా ఒకరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువమంది సభ్యులు యాజమాన్యంతో ఒప్పందం జరిపేందుకు అధికారమిచ్చే వాడు యూనియన్ నిబంధనావళిలో ఉన్న యెడల ఒప్పందాలు చెల్లుతాయి. అంతేకాని ఈ విధంగా కాకుండా ఏ యూనియన్ ఆఫీసు బేరరయినా మేనేజిమెంటుతో జరిపే ఒప్పందం ఎస్-2 (సి) క్రిందకు రాదు. రాష్ట్ర యూనియన్ నిబంధనావళిలో ఏ యూనియన్ ఆఫీసు బేరరయినా సరే యాజమాన్యంతో ఒప్పందం చేయవచ్చనే ఆంశం పొందుపర్చలేదు.

ఈ సందర్భంగా యూనియన్ కార్యవర్గ తీర్మానాలను ట్రేబ్యూనల్ పరిశీలించింది. ట్రేబ్యూనల్ ఉద్దేశ్యం ప్రకారం ధృవీకరణ లేకుండా యూనియన్ సంప్రదింపుల కమిటీ యాజమాన్యంతో చేసుకొనే ఒప్పందం

చెల్లదు. అంతే కాకుండా యూనియన్ ఆఫీసు బేరర్లు కార్యవర్గ ఆమోదము లేకుండా ఒప్పందంపై చేసే సంతకాలు చెల్లనేరవు. వాస్తవానికి 16 మార్చి 1978కి ముందు జరిగిన ఏ కార్యవర్గ సమావేశంలోనూ ఒప్పందాన్ని ఆమోదిస్తున్నట్లు తీర్మానం జరగలేదు.

సెక్షన్ 2-(పి) పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ఈ ఒప్పందానికి వర్తించదు. ఎందువల్లనంటే సెక్షన్ - 2(పి) ప్రకారం ఒక ఒప్పందంపై జరిగే రాజీ చర్యలు (కన్సీలియేషన్) వ్రాత మూలకమైనటువంటి ఒప్పందంగా యాజమాన్యం యూనియన్ మధ్య జరిగి వుండాలి. కాని ఈ కేసులో అసలు రాజీ చర్యలే జరగలేదు.

సెక్షన్ 18 ప్రకారం ఒక ఒప్పందం యాజమాన్యం, కార్మికుల మధ్యగాని, లేదా రాజీ చర్యల ద్వారా గాని జరిగినప్పుడు ఉభయలూ ఆ ఒప్పందానికి బద్ధులై వుండాలి.

రూల్ (62)(2)(బి) పారిశ్రామిక వివాదం (బొంబాయి) చట్టం 1957 రూల్ 62 (2) బి) నికూడా ఈ సందర్భంగా పరిశీలించటం అవసరం. ఈ రూల్ ప్రకారం కార్మికుల తరపున యూనియన్ అధ్యక్షుడు, కార్యదర్శి లేదా కార్యవర్గం చేత అధికార మివ్వబడిన ఏ ఇతర ఆఫీసు బేరరయినా లేక ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేయబడిన కార్మికుల సమావేశంలో ఎన్నుకొనబడిన 5 గురు కార్మిక ప్రతినిధుల యీ ఒప్పందంపై సంతకాలు చేసేందుకు అర్హులు.

ట్రేబ్యూనల్ అభిప్రాయంతో చెల్లుబాటు కాగలిన ఒప్పందం ఉభయ పార్టీల మధ్య ఏర్పడినప్పుడు మాత్రమే రూల్ 62 ప్రకారం ఎవరు ఒప్పందం చేసేందుకు అర్హులు, రూల్ 62 సక్రమంగా పాటించబడిందా లేదా అనే సమస్యలు తలెత్తుతాయి. ఈ కేసులో ఒప్పందంపై యాజమాన్యంతో సంతకాలు పెట్టిన రాష్ట్ర యూనియన్ ఆఫీసు బేరర్ కు ఒప్పందం చేసేందుకు అరత లేదు కనుక ఆ ఒప్పందం చెల్లనేరదు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం సెక్షన్ 18(1) ప్రకారం యాజమాన్యం, కార్మికుల మధ్య ఒప్పందం జరిగినప్పుడు మాత్రమే ఉభయ పక్షాలు దానికి కట్టుబడి వుండాలి. ఈ కేసులో అసలు ఒప్పందం జరిగినట్లు ట్రేబ్యూనల్ భావించటంలేదు కనుక ఈ ఒప్పందం చెల్లనేరదు. (ఎ) ఢిల్లీ కాత్ మరియు జనరల్ మిల్సు కార్మికులు Vs వారి మేనేజిమెంటు (1972-1 L.L.J. 99). (బి) సిర్ సిల్క్ లిమిటెడ్ మరియు ఇతరుల Vs గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఆంధ్రప్రదేశ్ (1963-2

L.L.J. 647) కేసులను వారి తరపున పునరాలోచించి ట్రేబ్యూనల్ వాటిని తిరస్కరించింది. ట్రేబ్యూనల్ తన తీర్పుకు అనుగుణంగా హిందూస్థాన్ హౌసింగ్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్ Vs హిందూస్థాన్ హౌసింగ్ ఫ్యాక్టరీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ మరియు ఇతరులు

(1969) LAB/C 1450 ఢిల్లీ హైకోర్టు: కేసులో హక్కులను వుదహరించింది.

ఈ కేసులో తీర్పు ప్రకారం ఎక్కడైతే కార్మికుల తరపున గుర్తింపుపొందిన యూనియన్ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందో అక్కడ ఆ యూనియన్ కార్మికులపక్షన యాజమానితో ఒప్పందం చేసుకోవచ్చు. ఐతే యూనియన్ యొక్క ఆఫీసు బేరర్లు యాజమాన్యంతో ఒప్పందం చేసుకొనే నిబంధన ఆ యూనియన్ యొక్క నిబంధనావళిలో పొందుపర్చబడి వుండాలి. కాని ఎక్కడైతే యూనియన్ నిబంధనావళి ప్రత్యేకంగా ఆఫీసు బేరర్ కు ఒప్పందం చేసుకొనేందుకు అధికారమివ్వడో అక్కడ యూనియన్ కార్యవర్గం చేత సరియైన అధికారం పొందవలసి వుంటుంది.

అందువల్ల ఎక్కడైతే యాజమాని, యూనియన్ ఆఫీసు బేరర్ మధ్య జరిగిన ఒప్పందం సవాలు చేయబడిందో అక్కడ ఒప్పందంపై సంతకాలు చేసినటువంటి ఆఫీసు బేరర్లు వారికి కార్యవర్గం నుంచి ఆమోదం లభించేటట్లుగా గాని లేదా నిబంధనావళిలో ఆఫీసు బేరర్ కు అధికారమివ్వడో అలాగే పొందుపర్చుకునేందుకు గాని తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి వున్నది.

ఈ సదస్సు హైదరాబాద్ లో 9-9-81 న జరిగింది. సి. ఐ. టి. యు, ఎ. ఐ. టి. యు. సి, హెచ్. ఎం. ఎన్, బి. ఎం. ఎన్. రాష్ట్ర సంఘాల ఆహ్వానంపై ఈ సదస్సుకు వీటి ప్రతినిధులే గాక 22 ఘటరేషన్లు, యూనియన్ ప్రతినిధులు 1300 కు పైగా దీనిలో పాల్గొన్నారు. బి. ఎం. ఎన్ కు చెందిన శ్రీ భావనారాయణ ప్రతినిధులకు స్వాగతం పలుకుతూ శ్రీ పర్వా సత్యనారాయణ, [సి. ఐ. టి. యు,] శ్రీ రాజబహదూర్ గౌడ్ (ఎ. ఐ. టి. యు. సి) శ్రీ బద్రి విశాల్ పిట్టి (హెచ్. ఎం. ఎన్) శ్రీ టి. యస్. రామారావు (బి. ఎం. ఎన్) గారను అధ్యక్షపరానికి ప్రతిపాదించారు. ప్రతిపాదన ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించడమైనది.

కేంద్ర ప్రీమ్ యూనియన్ పక్షన (మిగతా 11వ పేజీలో)

అధిక ధరలకూ, ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకూ నిరసనగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ట్రేడ్ యూనియన్ల సదస్సు తీర్మానం

జూన్ 4వ తేదీన బొంబాయిలో జరిగిన ట్రేడ్ యూనియన్ల జాతీయ సదస్సు చేసిన తీర్మానం తోనుగుర్తించిన కార్యక్రమంతోను కేంద్ర కార్మిక సంఘాల, రాష్ట్ర పారిశ్రామిక కార్మికుల ఫెడరేషన్ల యీ సదస్సు పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నది. ఆ కార్యక్రమానికి అనుగుణంగా అధిక ధరలకు వ్యతిరేకంగానూ, కార్మికసంఘాల ప్రజాతంత్రహక్కులపై దాడి, స్మెల్లపై నిషేధమూ, కార్మికనాయకులపై జాతీయ ప్రదర్శనలపట్ల వినియోగించుట, వేతనం, కరువుభత్యాలపై భన-తదితరరూపాలలో ప్రభుత్వ వ్యవసాయ కార్మికులతో సహా కార్మికవర్గంపై చేసే అన్ని విధాల దాడులను తిప్పివేయుదుకు రాష్ట్రంలోని సంపూర్ణ కార్మిక వర్గాన్ని సన్నద్ధం చేసేందుకు ఈ సదస్సు ఏకీభావం వ్యక్తం చేస్తున్నది.

బొంబాయి సదస్సు తర్వాత గుత్త పెట్టు బడుదారులను సంఘటింపజేసేందుకు ఈ ప్రభుత్వం కార్మికవర్గంపై మరిన్ని దాడులను జరిపింది. కార్మికవర్గం యొక్క పదునైన ఏకైక ఆయుధమైన స్మెల్లను 27 జూలై 1981న అత్యవసర సర్వీసుల నిర్వహణ ఆర్డినెన్సు ద్వారా తీసివేసి, స్మెల్లచేసే కార్మికులకు, వారి నాయకులకు అతి కఠినమైన శిక్షలను విధింపజూస్తున్నది. జాతీయ పోరాట

కమిటీ పిలుపునందుకొని దేశం నలుమూలల నుంచి కార్మికవర్గం ఏకకంఠంతో నిరసనూ 17-8-81 (Black day) జాక్ డేని పాటించింది. రాష్ట్రంలోని 60 టౌన్లలోను, పారిశ్రామిక నెట్వర్క్లోను ఐక్యంగా నిరసన దినాన్ని పాటించిన రాష్ట్ర కార్మికవర్గాన్ని ఈ రాష్ట్ర సదస్సు ఆభినందిస్తున్నది.

అధిక ధరలను తగ్గించలేక పోయినను కనీసం పెరిగే ధరలని అదుపుచేయలేని ఈ ప్రభుత్వం ద్రవ్యోల్బణం పెరుగుదలరేటును అదుపులో ఉంచగలిగామని అబద్ధపు ప్రచారాలు, ప్రగల్భాలతో కార్మికవర్గ వేతనాలను స్తంభింపచేసేందుకు, వారి నిరోధక శక్తిని కుంటుపరిచేందుకు ఇలాంటి నల్ల, రాక్షస చట్టాలను ప్రవేశపెట్టింది. కరువు భత్యాన్ని సగదురూపంలో చెల్లించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉద్యోగుల JCMతో 27-3-79 ఒప్పందం చేసుకొన్నప్పటికీ జాకీ వున్న రెండు డి.ఏ. వాయిదాలను చెల్లించక దానిని నిర్బంధంగా పొదుపు చేయాలని కుట్ర పన్నుతూంది. కార్మికవర్గం ఐక్యంగా తిప్పికొట్టక పోతే ఈ దుష్ట విధానాన్ని ఇతర కార్మికులపై కూడా బుద్ధేందుకు ఈ ప్రభుత్వం తప్పక ప్రయత్నిస్తుంది.

ప్రభుత్వం 14 (2) రూలుక్రింద విచా

రణ జరపక రైల్వే ఉద్యోగులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగిస్తూ నిరంతరం భయపెడుతున్నది.

తమ నిజ వేతనాలు తగ్గిపోకుండా కాపాడుకుంటానికి, వేతన స్థానాన్ని వ్యతిరేకించటానికి, కరువుభత్యాన్ని కాపాడుకుంటానికి, స్మెల్ల హక్కును నిరాకరించే అత్యవసర సర్వీసుల నిర్వహణ ఆర్డినెన్సును తిప్పికొట్టటానికి, ప్రభుత్వం యొక్క తదితర కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను ఓడించటానికి రాష్ట్రంలోని కార్మికవర్గం మరింత ఎక్కువగా ఐక్యం కావాలని, శక్తివంతమైన పోరాటాలు జరుపుటకు ముందుకు రావాలని ఈ రాష్ట్ర సదస్సు పిలుపునిస్తోంది.

ట్రేడ్ యూనియన్ల జాతీయ సదస్సు వేతనస్థాన, కరువుభత్యం స్థాన, తదితర కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకు, ధరల పెరుగుదలకు వ్యతిరేకంగా నవంబరు 3 వ తేదీన దేశవ్యాపితంగా ప్రదర్శనలు జరపమనీ, నవంబరు 23న ఢిల్లీలో పార్లమెంటు ముందర శ్రామిక ప్రజల బృహత్తర ప్రదర్శన జరపమనీ, జాతీయ ఆందోళన కమిటీ నిర్ణయించే తేదీన దేశవ్యాపిత స్మెల్ల జరపమనీ యిచ్చిన పిలుపును రాష్ట్ర కార్మికవర్గమంతా పూర్తిగా జయప్రదం చేయాలని ఈ సదస్సు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

రైల్వే ఎస్టాబ్లిష్మెంటు రూలు 149 క్రింద తొలగింపు నోటీసు లేకుండా చేస్తే చెల్లదు

డి ట్రి హై కోర్టు తీర్పు

భారతీయ రైల్వేల ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ కోడ్ రూలు 149 పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము 1947- SS (00), 25 F మరియు 25 G తాత్కాలిక రైల్వే ఉద్యోగులను సర్వీసు నుండి తొలగించుట కోడ్ పద్ధతిలోని రూల్ 149 క్రింద మొత్తముగా తొలగించుట అసమ్మతి కలిగి యుండుట S. 25 F- S 25 G ని ప్రతి భాగించుట ఉద్దేశ్యముతో. ఈ యొక్క ప్రాత పత్రములోని ప్రశ్న ప్రకారము తాత్కాలిక రైల్వే ఉద్యోగులను సర్వీసునుండి తొలగించవచ్చునా అనేది భారతీయ రైల్వే ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ లోని రూలు మొత్తముగా తొలగింపు అనే అర్థము. పారి

శ్రామిక వివాదాల చట్టము 1947లోని S, 2 (00)లో చెప్పబడినది.

ఇందులోని కారణాలను అర్థం చేసుకొని తొలగింపును గురించి ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే కార్మికులను సర్వీసులనుండి తగ్గించుటకు యజమాని ఉపయోగించుకొనే చట్టము. తొలగింపుకు ఎన్. 2 (00)లోని నిర్వచనము ప్రకారము తాత్కాలిక రైల్వే ఉద్యోగిని సర్వీసునుండి ఒక నెల ముందుగా నోటీసుతో తొలగించుట, రూల్ 149 సవివరముగా దీని గురించి వివరించినది. (పేరా 27) section 25 F (a) (b) నిబంధనల ప్రకారం ముందుగా తొలగింపు జరుపుటకు ఇద్దరి మధ్య

ఒకరు అసమ్మతి తెలియజేసిన అది చెల్లదు అమలు జరపబడదు. నోటీసు కాలము ఒక నెలకు తక్కువ వున్నను లేక నోటీసులో వున్న ప్రకారము వేతనము చెల్లించకున్నను చెల్లనేరదు. తొలగింపునకు కారణము తెలియజేయకున్నను నోటీసు చెల్లదు. ఇందులోని కారణాల కోసం నోటీసులో తొలగింపు పరిహారం నిరాకరించినను చెల్లదు. ఎక్కడైనా ఎక్కువమందిని వినియోగించుకొనుచు ఆ తర్వాత అరేదారులను ఏ కారణము చెప్పకుండా వుంచుకొని చివరకు వచ్చిన వారిని మొదట తొలగించుట అనేది s. 25 g ప్రకారము తొలగింపు చెల్లదు (para 13).

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము-సెక్షన్ 10
తొలగింపు నోటీసు ప్రవర్తన సరిగా లేదని
ఆరోపించబడి యుండుట... యజమాని తొల
గింపు గురించి నిర్ణయించు హక్కు.

ఉద్యోగులను నోటీసుద్వారా తొలగించు
టకు వారిపై ఎట్టి ఆరోపణలు లేకుండా
వారు లేబర్ కోర్టులకు లేక పారిశ్రామిక
ట్రేబ్యునల్స్ కు పోకుండా తొలగింపును నిర్ణ
యించుట జరగదు.

భారత రాజ్యాంగము-ఆర్టికల్ 226-పారి
శ్రామిక వివాదాల చట్టము సెక్షన్-10 పారి
శ్రామిక వివాదాల చట్టము క్రింద పరిహారము.

ఇది కార్మికులకు పరిహారము అందజేయ
కలదా అని అనుమానము కలుగుచున్నది.
పరిహారము అనే పదములో సాధారణముగా
నష్టపడిన వ్యక్తి ఆశ్రయము పొందుటకు
హక్కు వున్నది. ఇతను ఇతర వ్యక్తులచేత
లేక అధికారములచేత ఆశించబడరాదు కాని
పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టములోని సెక్షన్
10 క్రింద ప్రభుత్వము యొక్క విచక్షణా
శక్తిచే మరి యొకని ఆలోచనకు ప ప
వచ్చును దీనిని తిరస్కరించినచో కార్మికుడు
నేరుగా లేబరు కోర్టులను కాని పారిశ్రామిక
ట్రేబ్యునల్స్ లను కాని ఆశ్రయించరాదు.
పరిష్కారము అనేది హక్కుద్వారా సాధించ
లేకపోతే పారిశ్రామిక వివాద చట్టము
వేరొక విధమైన పరిష్కారం సూచించలేదు.
వేరొక విధమైన ప్రత్యామ్నాయ పరిష్కారం
వున్నప్పటికీ అది సమర్థవంతం నది కాదు.

అర్జీదారు : శ్రీ డి. యస్. ఓబ్రా
తీర్పు

ప్రతివాది : శ్రీ పి. కె జె తవె.

T. P. S. చావాక్ నాలుగు ఆర్టికల్ వివిధ
వ్యక్తులనుండి ఒకే విధమైన ఒకే పరిస్థితికి
సంబంధించిన సడలింపుకు పెట్టకానబడినది.

ఒక్కొక్క అర్జీదారు రైల్వే ప్రత్యా
మ్నాయ పరిహారము పెట్టకానబడిన వారు.
ఇందు ముగిరించి కీ నరుగా ఒకరిని కలాసిగా
వివిధ తారీఖులలో 1971, 1971 మరియు,
1973 సంవత్సరములలో తీసకొనబడినవారు.
8-9-1978 నోటీసు జారీ చేసే వరకు చాలా
సంవత్సరములు ప్రత్యామ్నాయములుగా చేస్తు
న్నారు. నోటీసు ముందు వారిని సర్వీసు నుండి
తొలగించబడునట్లుగా వున్నది అని నోటీసుల
లోను ఉద్యోగుల చిట్టనామా మినహా అంతా
ఒకటిగానే వున్నది

భారతీయ రైల్వే నిబంధనల పద్ధతి
వాల్యూమ్ 149 ప్రకారం, దీని ద్వారా నేను

ఇచ్చే నోటీసు.... S/o
CFO-DLI క్రింద వున్న ప్రత్యామ్నాయ
ఉద్యోగులకు సర్వీసు నుండి నోటీసు అంద
చేసిన ఒక నెలలోగా కాని లేక అతనికి
తెలియచేయు విధముగాగాని ఇవ్వబడినది.

(S.d) x x x x
అసిస్టెంట్ సెకరెటరీ ఇంజనీరు IV

డి. యస్. ఆఫీస్ రైల్వే

ఈ యొక్క అర్జీ దారులు తమను
ఉద్యోగములనుండి తొలగించుట పూర్తిగా
చెలవేరదనియు, వారు అధికారి ద్వారా అజ్ఞా
ప్రతములను కదలించుచు జారీచేసిన నోటీసు
లను చితు చేయించిరి.

భారతీయ రైల్వే నిబంధనల మాన్యువల్
(2nd ED)లోని 2315 పేరా ప్రకారము
ప్రత్యామ్నాయములను నిర్వచించిరి.

ప్రత్యామ్నాయము భారతీయ రైల్వే
నిబంధనలలోని క్రమమైన పేతనములభత్య
ములను వారు నియమించబడిన ఉద్యోగము
నందు పొందుటకు అర త కలిగిన వారు ఈ
యొక్క ఖాళీలు రైల్వే ఉద్యోగ నెలపులు
వుండుట వలన కాని లేక శ్వాత ఉద్యోగి
లభింజక పోవుట వలనకాని లేక తాత్కాలిక
రైల్వే ఉద్యోగి అయినందువలనకాని ఖాళీగా
వున్నవి పేరా 2315 నందు ప్రత్యామ్నాయ
ఉద్యోగులయొక్క హక్కులు, సదుపాయాలు
వివరించబడినవి.

6 నెలల వరకు సర్వీసు తులనాత తాత్కా
లిక రైల్వే ఉద్యోగికి వుండే హక్కులు,
సదుపాయాలు ప్రత్యామ్నాయ ఉద్యోగికి
వుండేహక్కులు, సదుపాయాలు ప్రత్యా
మ్నాయ ఉద్యోగికి వుండును. దీనివలన తెలి
సినదేమిటంటే ప్రత్యామ్నాయ ఉద్యోగి
తాత్కాలిక ఉద్యోగితో సమాన అవకాశాలు
వుంటాయి. చాలకాలము క్రితమే అర్జీదారు
లను సర్వీసులను డి తొలగించునట్లుగా రైల్వే
ప్రవేశ పెట్టినది భారతీయ రైల్వే నిబంధ
నలపద్ధతి ప్రత్యామ్నాయ 1 1971 ముద్రణ
సి (1) రూల్ 149 ప్రకారం తాత్కాలిక
రైల్వే సేవకులను తొలగించుటకు అధికా
రము ఇవ్వబడినది. కంట్రాక్టు పద్ధతిలో ఒక
నియమిత కాలానికి కాని లేక కంట్రాక్టులో
ఎంత కాలమునకు నోటీసు ఇవ్వవలసినది
లేనిచో ఒకనెల నోటీసు ఇవ్వవలెను. ఇతర
కేసులలో అయినచో 14 రోజుల నోటీసు
చాలును క్లాజ్ (2)నుండి (5)దేనికి సంబంధిం
చినవి కావు. రూల్ లోని క్లాజ్ (5) ఈ
క్రింది ముఖ్య విషయాలను కలుపుచున్నది.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము 1947
లోని అంశముల ప్రకారము నోటీసు లేక
పేతనములను పొందుటకు రైల్వే సేవకుడు
లేక అప్రెంటిస్ అవకాశము వున్నను ఈ
రూలులో క్లాజ్ (1) మరియు (4) నిలబజాలవు

వారియొక్క న్యాయ సమ్మతన పత్ర
ములలో రైల్వేలు పారిశ్రామిక సంబంధాల
చట్టము 1947 అర్జీదారులను వ రించుకుండా
తిరస్కరించినది. అర్జీదారులకు ఆ ట్టమును
వ రి పచేయుటకు రైల్వేలచే నియమి పబడి
పచే చేయుటకు శారీరకశ్రమకు ప్రతిఫలము
రైల్వేలు పరిశ్రమగా నిర్దేశించ బడినది.

సోముకుమార్ ఛటర్జీ మరియు ఇతరులు
వి. డి డిస్ట్రిక్ సిగ్నల్ అండ్ టెలికమ్యూని
కేషన్ ఇంజనీరు మరియు ఇతరులు (1970
11 LL. J. 179), కాబట్టి కార్మికులయొక్క
అన్ని అవసరాలను ఈ నిర్వచనము ద్వారా
తీర్చగలిగినది ఖచ్చితముగా ఇట్టి ఈ అర్జీ
దారులను వ రించును.

నందలాల్ V. యూ ని యన్ ఆ ఫ్
ఇండియా మరియు ఇతరులు (1978) bal
10 1967, రైల్వేలు ప్రత్యామ్నాయ క్లిస
రును కార్మికుడుగా అనుటకు చట్టపరిమితిలో
ఎటువంటి తగాదా లేదు.

అర్జీదారులు చట్టప్రకారం పోరాడుచుండిరి
(మిగతా 12వ పేజీలో)

(తరువాయి 9వ పేజీలో)

శ్రీ పి. రాజమూరి (సి. ఐ. డి. యూ) శ్రీ
చైతన్య (హెచ్. ఎం. ఎస్) శ్రీ
(బి. ఎం. ఎస్.) సడలింపు హక్కులై దేహ
విద్వారు.

శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావ (సి ఐ డి యు)
ఈ క్రింది ఓర్కానాన్ని ప్రతిపాదించగా
చర్చానంతరం ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించ
బడినది.

శ్రీ నాయర్ (కే. డ్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల
కాన్ఫెడరేషన్), శ్రీరంగరావ (సి ఐ డి యు)
శ్రీ చెవాదీసం (ప్రభుత్వ రంగవర్మలు)
శ్రీ పి శ్రీరాం మూరి (ప్యాప్టో) శ్రీ కె.
కృష్ణమూరి (వ్యవసాయ కార్మికుల సంఘం),
శ్రీ వివేకానందరావు (ప్యాక్ ఎ ప్లాయాన్
ఫెడరేషన్), శ్రీ ఎస్. ఛాపర్లూరి (సి. ఐ.
డి యు) శ్రీ యు. కుమార్ బుద్రి చాల్కొట్టిగోయి
నరసింహరెడ్డి (హెచ్. ఎం. ఎస్) శ్రీ యు. కుమార్
మహేంద్ర, నాగేశ్వరరావ (ఎ ఐ ఓ యు. సి)
భావనారాయణ [బి. ఎం. ఎస్] శ్రీ ఎం. ఎం.
రాజగల్లు చర్లలో పార్లమెంటు

(11వ పేజీ తరువాయి)

సర్వీసునుండి వారిని తగ్గించుట అనగా మొత్తంగా వారిని తొలగించుట. సర్వీసు నుండి వారిని తొలగించుట అనేది తప్పించు కొనజాలనది. వారియొక్క సర్వీసు చెల కుండా పారిశ్రామిక వివాదా చట్టాలలోని రెండు అవకాశములు స్పష్టముగా భంగపడుచున్నది. ఇందు మొదటిది 525F ఏ ఒక్క కార్మికుడు వరసగా సంవత్సరమునకు తక్కువ కాకుండా ఒక యజమానివద్ద పని చేసి తొలగించబడినచో ఆయొక్క యజమాని

a) కార్మికునకు ప్రాతపూర్వకముగా కారణములతో తొలగింపును గురించి ఒకనెల నోటీసు ఇచ్చిన అది గడువు ముగిసినచో లేక కార్మికునకు ఆ నోటీసు ఇచ్చి ఆ నోటీసు నందు పేతనములు చెల్లించవల్సిన కాలము నిర్ణయించిన పై చెప్పిన విధముగా నోటీసు లేకుండుగనే తొలగింపునకు ముందుగా తేది నిర్ణయించుకొనుట.

b) కార్మికుని తొలగించవల్సి వచ్చినప్పుడు అతనికి చెల్లించవల్సిన పరిహారము 15 దినములు సగటు జీతము అతను సర్వీసులో పూర్తిచేసిన ప్రతిసంవత్సరమునకు లేక వానిలో అధికముగా వున్న 5 నెలల భాగమునకు.

c) నోటీసు జారీచేయుట అనేది సక్రమ మైనటువంటి విధానంలో ప్రభుత్వంచేత లేదా అంతటి అధికారము కలిగినవారిచేత జారీచేయబడి ప్రభుత్వ నిబంధనావళినందు పొందు పర్చవలెను.

పైన వివరించిన (సెక్షన్ 50) ప్రకారము తొలగింపునకు వ్యతిరేకముగా ఏమి తెల్పబడినదో దానితరువాత అది జరుగుతుంది. కాజ్ a మరియు b ప్రకారము సుప్రీమ్ కోర్టుచే జారీచేయుటకు ముందుగా జరిగిన వివరణకు వ్యతిరేకముగా తొలగింపునకు ఆదేశము జారీచేసిన అది చెల్లనేరదు.

నోటీసులో జారీచేయబడిన విధముగా ఒకనెల తక్కువగాని అందులో సూచించిన విధముగా పేతనములు చెల్లించకపోవడంవలన కాని తొలగింపు చెల్లనేరదు ఉదా :- Nandlal V the Union of India and others ఆ యొక్క నోటీసులో కారణం తెలియచేయకున్నను నోటీసు చెలదు. అది న్యాయసమ్మతమైన ప్రత్యక్షమైన మరగుపర్చినను చెల్లదు తొలగింపు పరిహారము చెల్లించలేకపోయినను అది చెల్లదు. ది డివిజన్ ఆఫ్ సూపరింఠెంజెండ్, మధురై. స ద ర న్

రైల్వే మరియు ఇతరులు U. శశిధరన్ మరియు ఇతరులు.

నోటీసు జారీచేసిన తరువాత తొలగింపునకు పరిహారము చెల్లించుట న్యాయసమ్మతము కాదు.

Section 25 G ప్రకారము 2వ అవకాశము అతిక్రమించుచున్నది. ఏదైన పరిశ్రమలలో కార్మికులను ఒక ప్రత్యేక తరగతి పనిలోనికి తీసుకున్నప్పుడు అతడు భారతీయ పౌరుడై యుండి ఆ పరిశ్రమయొక్క నిబంధనల ప్రకారము యజమానికి కార్మికునకు మధ్యజరిగిన ఒప్పందము ప్రకారము సాధారణముగా చివరగా చేర్చుకోబడిన కార్మికుడు ముందుగా తొలగించబడును. అట్లు చేయక మధ్యవారిని ఎవరినైన తొలగించినచో యజమాని అందుగల కారణములు వివరించవలెను.

ప్రస్తుతము వున్న కేసులలో చాలామంది ప్రత్యామ్నాయ వ్యవస్థలుగా రైల్వేనందు నియమించబడి ఆ తరువాత చాలామంది అర్జీదారులు సర్వీసునందు వుంచబడినచో Coenter aficllnt లలో కారణములను తెలియజేయక 25 G సూత్రమును విడదీసి ఇద్దరు అర్జీదారుల పని సక్రమముగా లేదని తెలియజేయుట, దీని వివరముగా ఏకారణము తెలియజేయుట దీనిపై అర్జీదారులు వివరించునది ఏమనగా తాము కార్మికసంఘములలో చురుకైన పాత్ర వహించుట. రైల్వేవారు ఈ అభియోగమును తిరస్కరించినప్పటికి వారు తమయొక్క ఈ కారణమును విడువలేరు. ఈ యొక్క పరిస్థితులలో 25 G భంగమగును.

తొలగింపు అనేది వదము 2 (00) చట్టము నిర్వచనము ప్రకారము తొలగింపు అనగా యజమానిచేత ఏదో ఒక కారణముచేత కాని, క్రమశిక్షణ చర్యకు తగు విధంగా శిక్షించుట వలనగాని సర్వీసు నుండి తొలగించబడదు. ఈ క్రింది ఉదాహరించినవి యందులో చేరవు.

a) కార్మికుడు తనను విరమించుకొనుటగాని.

b) ఉద్యోగ విరమణ వయస్సు వచ్చుట వలన లేక యజమానికి కార్మికునకు వొప్పందము ముగిసిన పిదపగాని.

c) ఎక్కువకాలము అనారోగ్యముగా వున్నగాని.

Oxford Dectonry ప్రకారము (Retchmant) సాధారణముగా కారణము

ఏమైనప్పటికి తొలగింపు అనేది సరియైన పదముగా పారిశ్రామిక కార్మికుని తొలగింపు పిమ్మట అతడు పనిచేయుటకు అర్హుడుకాదు.

Hari Prasad Sivasankar Sukala మరియు ఇతరులు V. D. A Divalkar and Others (1957 I.L, L.J. 243) ఈ తీర్పునందు Supreme Court నందు 5 గురు న్యాయమూర్తుల మధలి నిర్వచించబడినది.

కారణాలు ఏమైనప్పటికి సంకుచిత కారణాలతో కార్మికులు ఎక్కువైనట్లుగా విశాల భావములేకుండా అధికముగా దగ్గరకు చేరుట వలన సర్వీసునుండి తొలగించబడెదరు. సాధారణమైన అర్థములో ఈ క్రిందిభావములను అంగీకరించాలని కొంతమంది ఉద్యోగులను లేదా శ్రామికులను సాఫీగా జరుగుచున్న వ్యాపారము నుండి క్రొత్తపద్ధతులు, నూతన యంత్రాలు ప్రవేశపెట్టుటవలన ఉద్యోగులను తొలగించెదరు. ఇట్లు చేయుట అనేది చాలా కారణాలవలన జరుగుచుండును. ఏది ఏమైనప్పటికి ఎందుకు వారిని ఎక్కువైనారని తొలగించుచున్నారనేది ముఖ్యముకాదు. ఇదే నిర్వచనము.

హైకోర్టుచే చర్చించబడిన కొన్ని విషయములను చట్టములోని తొలగింపు విషయములను తప్పక చేర్చవలెను. ఉదాహరణకు :- Mahavir V. D. K మితల్ మరియు ఇతరులు.

తప్పనిసరిగా విరమణకు ముందుగానే ఉద్యోగిని యజమాని విరమణచేయమనుట అన్నివిధాలైన తొలగింపునకు కార్యరూపములో తగినది కాజాలదు.

“వర్కింగ్ క్లాస్”

సి.ఐ.టి.యు. పత్రిక

[ఇంగ్లీషు]

సంవత్సర చందా

రూ. 6-00

చదవండి---

“వాయిస్ ఆఫ్

వర్కింగ్ ఉయెన్”

ఆర్.టి.సి. కార్మికుల ఐక్య ఆందోళన

గత ౧౫ రోజులు

ఏ.పి.యస్. ఆర్.టి.సి.లో గత కాలానికి సంబంధించిన వేతన ఒప్పందం గడువు 30 డిసెంబరు 1979తో ముగియటంతో తిరిగి వేతనాలు, అలవెన్సులు పెంచుతూ సవరణ చేయాల్సి వుంది సంస్థలోని సిబ్బంది సంఘాలు వేర్వేరుగా జీతాల సవరణకై ఆందోళనా కార్యక్రమాలు, చివరకు సమ్మె నోటీసులు సహితం జారీచేశాయి. ఫలితంగా మేనేజ్ మెంటు పే కమిటీని వేసి, దాని రిపోర్టు నాథారంగా ఒక సంవత్సరం కాలంలోగా వేతన సవరణ చేయగలనని, ఈలోపుగా తాత్కాలిక భృతిగా రూ. 27/- 4వ తరగతి సిబ్బందికి, రూ. 32/- 3వ తరగతి సిబ్బందికి యిచ్చుటకు అంగీకరిస్తూ 29 జూన్ 1980 న కార్మిక సంఘాలతో ఒప్పందం కుదుర్చుకొన్నది.

ఒప్పందం మేర 29 జూన్ 81 నాటికి వేతన సవరణ జరగాల్సి వుంది కాని మేనేజ్ మెంటు చర్చల తతంగం యూనియన్ తో పేరు పేరుగా జరుపుతూ కాలయాపకు పూను కుంది చర్చల సరళిని బట్టి కార్మికుల సంఘం కమీషన్ ఎలాంటి ప్రతిపాదనలు లేవని తేలింది. తాత్కాలిక ఒప్పందంపై సంతకం పెట్టిన 3 సంఘాలలో ఏ.పి.యస్. ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ వాకటి. వాప్సం దంలోని హామీలను అమలు పరచమని ఫెడరేషన్ తన స్వంత వేదిక నుండి, అనేక రూపాల్లో ఆందోళనాపద్ధతులు చేసూనే, మిత్ర సంఘాలన్నింటిని ఐక్యంగా కలిసి రమ్మని విజ్ఞప్తి చేసూవచ్చింది నేరుగా ఆయా సంఘాల బాధ్యులతో సంప్రదింపులు కూడా జరిపింది. మా ప్రయత్నాల ఫలితంగానేమి, ఇతరులు తమ అనుభవాల ఫలితమనండి చివరకు కొన్ని సంఘాలైనా ఐక్యంగా వుండాలనే అభిప్రాయని కొచ్చి 31 సెప్టెంబర్ 1981 న ఆర్.టి.సి. ఏంపాయిన్ జాయింట్ యాకన్ కమిటీ ఏర్పాటు జరిగింది. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్, ఏంపాయిన్ యూనియన్, కార్మికసంఘం, సూపర్ వెజర్స్ అసోసియేషన్లు భాగస్వాములుగా వున్నారని నేషనల్ మజిడూర్ యూనియన్ వారు ఈ ఐక్య కార్యాచరణ కమిటీలో కలిసిరాలేదు. అందుకు యూనియన్ గుర్తింపుకై జరగవలసిన వెరిఫికేషన్లు ప్రధానంగా పేర్కొంటుంది.

ఐక్యసంఘటనలో పాల్గొన్న సంఘాలు 11, 12 సెప్టెంబర్ 81న జరిగిన సమావేశంలో

ఆందరికీ ఆమోదకరమైన ఏర్పాట్ల కింద కార్మికులను రూపొందించింది. వాటిలోని ప్రధాన కోర్కెలు (1) డిసెంబరు 70 నాటికున్న CPI పాయింట్ల వద్ద కనీసజీతం రూ. 550/- కనీససాయి వుద్యోగికి వుండాలని, అతర్వాత ఫెయిర్ వేజ్ కమిటీ నివేదిక ఆధారంగా మిగిలిన తరగతుల జీతాల అంతరాలుండాలని సూచించింది. (2) కరువుభత్యం పెరుగుతున్న ధరలకు పూరిత రీతిగా యివ్వాలని కనీసం యావరేజ్ ధరల సూచి పాయింట్లు పెరుగుదలకు కరువుభత్యం సవరించాలని, (3) బోనస్ 8 33 శాతం కనీస బోనస్ గా యివ్వాలని, అతర్వాత లాభాల ప్రాతిపదికపై అదనంగా యివ్వాలని, (4) గ్రాట్యూటీ 15 రోజుల జీతానికి మారుగా ప్రతి సంవత్సరపు సర్వీసుకు 1 నెలజీతం యివ్వాలని, (5) 5 సంవత్సరాలు సర్వీసు పూరి గావించిన వారికి తప్పనిసరిగా ప్రమోషన్ యివ్వాలి లేదా తర్వాత టైమ్ స్కేలులో వేతనాన్ని యివ్వాలని, (6) 1 నుండి 4 వరకు వెయిటేజీలు వారివారి సర్వీసును బట్టి యివ్వాలని, (7) పెన్షన్లు పథకాన్ని ప్రవేశ పెట్టాలని, (8) ప్రమోషన్ పొందిన ప్రతివార్కి వేతనంలో కలిష్ట పెరుగుదల రూ. 50/- వుండాలని యింకా యితర ఫ్రంట్ చెవిపిట్టు విషయాలలో సిబ్బంది పిల్లల చదువుకయ్యే ఫీజులు, పుస్తకాలఖర్చులు పూరిగా యివ్వాలని, ఈ సౌకర్యాన్ని పోస్ట్ గ్రాడ్యూయేట్ వరకు పొడిగించాలని.

బి) ట్రాన్స్ ఫర్ ఏ కారణంచేత అయినా వారు పొందే జీతం డి.ఏ., సి.సి.ఏ. వంటి సౌకర్యాలు కుదించరాదని, ట్రాన్స్ ఫర్ అలవెన్సుగా ఉచితంగా ఒక నెల జీతం అడ్వాన్సుగా మరొక నెల జీతాన్ని యివ్వాలని.

సి) అదనపు అర్హతలకు అదనపు ఇంక్రిమెంటు సౌకర్యాన్ని అన్ని తరగతులకు వర్తింపజేయాలని.

డి) విధి నిర్వహణలో యితర గ్రామాలు పట్టణాలకు వెళ్ళినా సిబ్బందికి రోజువారీ బత్తా రూ. 15/- నైట్ అవుట్ బత్తా రూ. 7.50 వుండాలని.

ఇ) బస్సు ప్యాసులు రెండుకు మారుగా మూడు వుండాలని మరియు రెండు పి.టి.ఓ.లు యివ్వాలని రిటైరయిన ఉద్యోగులకు కూడా జీవితాంతం వరకు ఒక ప్యాసు యివ్వాలని.

ఎఫ్) సిబ్బంది పిల్లల, చెల్లెండ్ర, లేదా పిల్లల వివాహపు అడ్వాన్సుగా 6 మాసాల జీతం ఇవ్వాలని యింకా ఎన్నో యితర డిమాండ్స్ తో కూడిన మె.మో.రా.ం.డ.ం తయారుచేసి 16 సెప్టెంబర్ 81 న జనరల్ మేనేజరుకు సమర్పించబడింది. అదేరోజు హైదరాబాద్ లోని అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసు పైట నాలు సంఘాల పిలుపుమేరకు చేరిన సుమారు 31 వేలమంది కార్మికులతో సభ జరిగింది. సభకు ఎ. రాములు ఎంపాయిన్ యూనియన్, అధ్యక్షత వహించారు ఫెడరేషన్ గౌరవాధ్యక్షులు శ్రీ నందూరి ప్రసాద రావుగారు మాట్లాడుతూ కార్మికులపై, ప్రభుత్వం యాజమాన్యవర్గాలు చేస్తున్న దాడులను, తిప్పికొట్టేందుకు దేశవ్యాప్తంగా జరుగుతున్న ఐక్యకార్మిక పుద్యమాలను సోదాహరణంగా వివరించారు. మిగిలిన సంఘాలనుకూడా ఐక్యకార్యాచరణకు కలిసి రావలసిందిగా ఆహ్వానించారు. ఎ. రాములు గారు మె.మో.రా.ం.డ.ంలోని డిమాండ్లను విపులంగా వివరించారు. కార్మికసంఘ నాయకులు శ్రీ మహదేవశాస్త్రి, సూపర్ వెజర్స్ అసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ సత్యనారాయణకూడా మాట్లాడారు సమావేశం తర్వాత జనరల్ మేనేజర్, అడిషనల్ జనరల్ మేనేజర్, ఛీఫ్ వర్కనల్ ఆఫీసర్, మరియు ఇతర ఉన్నతాధికార వర్గాన్ని కలిసి మె.మో.రా.ం.డ.ం సమర్పించారు. డి.మాండ్స్ పై దాదాపు గంటలపాటు వివరంగా చర్చలు జరిపింది. 3 ఐక్యకార్యాచరణ సంఘం యొక్క ప్రతినిధి వర్గం. మేనేజ్ మెంట్ వారు గుత్తగా 5 కోట్ల 75 లక్షలు రూపాయలమేరకు యివ్వగలమని వాటిని ఏ విధంగానైనా సరిపెట్టుకోమని కోరింది. పైగా ప్రభుత్వం కొన్ని పరిమితులు విధించిందని వాటిని ఆధిగమించజాలమని తెలిపారు చివరకు.

తమతమ వాదనల సరళిని పరిమితి విషయంలో కొంత సడలింపు వైఖరితో తిరిగి చర్చలు జరపాలని అంగీకరించి మరల 18-9-81 న చర్చలు జరిగినవి. ఈధఫా చర్చలలో ప్రతికార్మికుని వేతనంలో జీతం, డి.ఎ. ఇంటిలెట్ అలవెన్సులతో సహా కనీసం రూ. 100/- పెరుగుదల ఉండాలని కోరింది అందుకు మేనేజ్ మెంట్ వారు ఐక్యకార్యాచరణ సంఘం, ప్రతిపాదనలను పేసెట్

యుద్ధోన్మాదం - ఆయుధాల ఉత్పత్తి

ఆగష్టు 8 మానవజాతి, ముఖ్యంగా కార్మిక వర్గం మరియు పోలీస్ రోజు. 36 సంవత్సరాల క్రితం ఆగష్టు 8న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం మొట్టమొదటిసారిగా జపాన్ లోని హిరోషిమా పట్టణం మీద హైడ్రోజన్ బాంబును ప్రయోగించింది. పర్యవసానంగా 3 లక్షల మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. అనేక లక్షల మంది అంగవైకల్యులయ్యారు చివరికి భవిష్యత్తులమీద కూడా ఆణుధార్మిక ప్రభావం పడింది.

ఆనాటి నుంచి కూడ ప్రపంచంలోని శాంతి కాముకులందరూ, అందులో ముఖ్యంగా శ్రామికవర్గం ఆగష్టు 8న అణ్వాయుధ ఆస్థానం వ్యతిరేకంగా ప్రదర్శనలు, బహిరంగ సభలు చేస్తూనే వున్నారు. కాని, ఈ సలహా త్వరం ఆగష్టు 8 ఇంకో ప్రత్యేకతను సంతరించుకొంది. ఒక ప్రక్క ప్రాన్సు, బ్రిటన్, జర్మనీ, బెల్జియం, జపానువంటి దేశాలలో అణ్వాయుధాలను నిషేధించాలని, ప్రపంచ శాంతి కావాలని వీధుల్లోకి వచ్చి త్రీలు, పురుషులు ప్రదర్శనలు జరుపుతూ వుంటే; అమెరికా అధ్యక్షుడు, యుద్ధోన్మాది అయిన రీగన్ అమెరికా న్యూట్రాన్ బాంబు తయారుచేసుందని ప్రకటించాడు అమెరికా అధ్యక్షుడి ఈ నిర్ణయాన్ని అన్ని దేశాలలోని ప్రజలు, శాంతి కాముకులు, శ్రవణీవులు నిరసి చారు.

మొదటి నుంచి కూడ 'యుద్ధం' అనేది శ్రామిక వర్గానికి అత్యంత ప్రధానమైన, భయంకరమైన సమస్యగానే వుంటూ వుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సామ్రాజ్య వాదంగా ఎప్పుడైతే మారిందో అప్పుడు మరింత ప్రాధా

న్యతను సంతరించుకుంది. దీనికి ప్రధాన కారణం ప్రపంచంలోని రాజకీయ, ఆర్థిక అసమానతలే ఈ అసమానతల వల్లనే ఒక దేశాన్ని ఇంకో దేశం నాశనం చేసే స్థితికి ఈ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తీసుకు వెళున్నాయి. అంతే కాకుండా ఒక దేశంలో జరిగే జాతీయ విముక్తి పోరాటాల్ని శ్రామికవర్గ పోరాటాల్ని అణచివేయటానికి కూడ యుద్ధాలు చేసే పరిస్థితికి వెళున్నాయి. దేశ దురభిమానాలు రెచ్చగొట్టి శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయ తను విషపూరితం చెయ్యటానికి, కార్మికవర్గ ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చెయ్యటానికి సామ్రాజ్య వాదులు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఈనాడు పున్నటువంటి అణుబాంబుల శక్తి ఆనాడు హిరోషిమా మీద వేసిన బాంబుకంటే 10 లక్షల రెట్లు ఎక్కువ శక్తి గలవి హిరోషిమా మీద వేసిన బాంబు కంటే కేవలం 80 రెట్లు శక్తివంతమైన బాంబును ప్రయోగిస్తే 3 లక్షల మంది చనిపోతారు. అనేక వేల ఇండ్లు, దాములు, బ్రిడ్జిలు, కరెంటు, రహదారులు మొదలయినవి నాశనమవుతాయి. అనేక వేల టన్నుల ఆహారపదార్థాలు, నీరు విషపూరితమౌతాయి. అనేకవేల లక్షల మందికి ఆతి ప్రమాదకరమైన రీతిలో శరీరాలు కాలి పోతాయి.

ఒకవేళ అందులో బ్రతికినా, దాని ప్రేలుడు వల వచ్చే రేడియో ధార్మిక శక్తివల అనేక జబ్బులతో ప్రజలు బాధపడతారు. పుట్టబోయే సంతానం కూడా అత్యంత అనారోగ్యంతో పుడుతుంది.

మీరూ అనేక సంవత్సరాలపాటు సాగుకు

పనికిరాకుండా పోతుంది. దూర ప్రాంతాల్లోని వారు క్యాన్సరులాంటి జబ్బులకు గురి అవుతారు.

అంటే మానవుడు తన శ్రమ శక్తి నంతా వెచ్చించి సృష్టించిన ఈ సంపదంతా క్షణాల్లో నాశనమయిపోతుంది అన్నమాట. అంటే సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తమ వ్యాపారాభివృద్ధి కోసం, తమ స్వార్థంకోసం, తమ దేశంలోని గుత్తపెట్టుబడిదారుల కోసం ఏదో ఒకచోట, ఏదో చిన్న సాకుపెట్టి యుద్ధాన్ని రెచ్చగొట్టి, అదేశంలోని సంపదను నాశనం చేసి, ఆ దేశాలు తిరిగి తమ మీద ఆధారపడేట్లు చేస్తాయన్నమాట. అందుకనే ఈ సామ్రాజ్య వాద దేశాలు ఏదేని దేశంలోని శ్రామికవర్గం ఆ దేశంలోని దోపిడీవరం మీద తిరుగుబాటు చేస్తే తన సైన్యాన్ని, లేకపోతే తన ఆయుధాలను పంపి, ఆ విషవాన్ని అణచివేయటానికి ప్రయత్నించేస్తూంది.

ఈనాడు పశ్చిమ దేశాలు కొత్త ఆయుధాలను చెయ్యటానికి నిముషానికి 10 లక్షల డాలర్ల చొప్పున ఖర్చుచేస్తున్నాయి. పోయిన సంతవ్వరం ప్రపంచ దేశాలు ఆయుధాల కోసం 500 బిలియన్ డాలర్లు ఖర్చుచేశాయి. ఈ ఖర్చు 2,000 సంవత్సరం నాటికి 820 బిలియన్ డాలర్లు అవుతుందని ఆర్థికవేతల అంచనా: ఒకవేళ ఆయుధాల కోసం ఈ విధంగా దేశాలు పోటీపడుతూవుంటే, ఇంకొకవేళ సంవత్సరానికి దాదాపు 30, 40 మిలియన్ మంది తిండిలేక మరణిస్తున్నారు. అనేక కోట్ల మంది పోషకాహార లేక బాధ (మిగతా 15వ పేజీలో)

కమిటీ, బోర్డు మొదలపెట్టి వాటి సారాంశాన్ని తిరిగి 11-10-81 న తెలుపుతానన్నారు. మొత్తం చర్చల సరళి చూసినప్పుడు మేనేజ్ మెంటు వెబ్బి కార్మికులకు ప్రయోజనకరంగా లేవని, తాత్కాలికమేననిగా వుందని కార్యచరణ కమిటీ భావించింది.

అందుకు గాను కార్మికుల్ని సమీకరించి 30-9-81 న ఏరియా అఫీసల ఎదుట ప్రదర్శనలు సభలు జరిపి త్వరితంగా, సహేతుకంగా సమస్యలు పరిష్కరించాలని వొత్తిడి తేవాలని నిర్ణయించింది. అదే సందర్భంలో క్రిందిసాయిలో కూడా అనగా డిపో, డివిజన్, రీక్షనల్ స్థాయిలో ఐక్యకార్యచరణ కమిటీలు

ఏర్పాటుచేసికోమని ఆదేశన సంఘాలను కోరింది.

ఐక్య కార్యచరణసంఘం పిలుపు మేరకు 30-9-81 న హైదరాబాద్ లో 15 వందల మందితో సభ జరిగింది. ఫెడరేషన్ కోశాధికారి శ్రీ డి. అప్పారావు అధ్యక్షత వహించారు. ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ నాయకులు శ్రీ () కోర్కెల వివరాలను చర్చల సరళిని వివరించారు. కార్మికసంఘం సూపర్ వెజర్స్ అసోసియేషన్ నాయకులు మాట్లాడారు.

విజయవాడ ఏరియా అఫీస వద్ద జరిగిన ప్రదర్శన, సభలో సుమారు 3 వేలమంది

కార్మికులు పాల్గొన్నారు. సభలో ఫెడరేషన్ నాయకులు శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావు గారు ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ నాయకులు శ్రీ ఎ. రాములు, కార్మిక సంఘ నాయకులు శ్రీ చుహదేవశాస్త్రి, సూపర్ వెజర్స్ అసోసియేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ రాజుగారు మాట్లాడారు. సభకు ముందు ఫెడరేషన్ జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ రామస్వామి నాయకులను వేదికపెడి ఆహ్వానించారు. శ్రీ వి. వి. సుబ్బారావుగారి వందన సమర్పణతో సభ ముగిసింది 29-9-81 న విజయనగరం ఏరియా కార్మికులు విజయనగరంలోని ఏరియా అఫీస్ ఎదుట "ధర్నా" సభ జరిపారు.

నిర్మాణ కార్మికుల సంఘం

20-9-81 విశాఖపట్టణ లోని గాజువాక సి. ఐ. టి. యు కార్యాలయ లో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స్టేట్ కన్స్ట్రక్షన్ కార్పొరేషన్ వర్కర్స్ అండ్ ఎంపాయిస్ యూనియన్ సర్వసభ్య సమావేశం శ్రీ బి. బుల్లొడు ఆధ్యక్షత జరిగింది. సమావేశం ఈ క్రిందివారిని నూతన కార్యవర్గంగా ఎన్నుకొంది.

ప్రసిడెంట్ : శ్రీ సి హెచ్. నరసింహారావు
అడ్వకేట్.

వైస్ ప్రసిడెంట్ : శ్రీ బి బుల్లొడు
ప్రధాన కార్యదర్శి : డి మాలకొండయ్య.
సహాయ కార్యదర్శి : షేక్ మీరా
సలహాదారుడు : సి. వి వర్గీస్
కోశాధికారి : టి. వీరాజు

సర్వసభ్య సమావేశం ఇటీవల ఇద్దరు కార్మికులపై తీసుకొన్న క్రమశిక్షణాచర్యలను ఖండించింది. సస్పెండ్ చేసిన ఇద్దరు

కార్మికులను వెంటనే పనిలోనికి తీసుకోవాలని డిమాండు చేసింది. ఏ. పి. యస్. సి. సి లో దాదాపు ఐదు సంవత్సరాలనుండి పనిచేసేవారినికూడా N. M. R కార్మికులుగా పరిగణిస్తూన్నది. అంతేకాక విశాఖ జిల్లా కలక్టరు యన్. యమ్. ఆర్ ట్రాక్టరు డ్రైవరుకు రు. 14-50 రోజువారి వేతనంగా నిర్ణయించినా, ఏ. పి. యస్. సి. సి లో లారీ డ్రైవరుతో సహా రోజుకు రు. 11-00 మాత్రమే చెల్లిస్తున్నారు. కనుక విశాఖ జిల్లా కలక్టరుగారు నిర్ణయించిన యన్. యమ్ ఆర్ కనీస వేతనాలను వెంటనే అమలుచేయాలని ఈ సమావేశం ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది. యాజమాన్యంవారు అమలు జరపనిచో అవసరమైతే ఆందోళనకూడా చేయాలని ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించింది.

(16వ పేజీ తరువాయి)

మనం ప్రతి సంవత్సరం 5 రోజుల బోనస్ కోల్పోతున్నాం.

పై అధికారులు యిచ్చిన ఉత్తర్వులను తు.చ.తప్పకుండా క్రింది అధికారులు అమలు చేయ నిరాకరించినపుడు మనం పోరాటాలు సాగించక తప్పలేదు. అలాంటి పోరాటాలు సాగినసందర్భంలో మనసభ్యులకు డై నాన్, సర్వీసు బ్రేకులాంటి శిక్షలకు గురైనారు ఈ కక్ష సాధింపు చర్యలు రద్దపరచాలని కోరుతున్నాం.

15 వ త్రైమాసిక సమావేశ నిర్ణయానుసారం మనకు వేతనాలు నిర్ణయించినచో కనీసవేతనం 750 రూపాయలతో ప్రారంభం కావాలి. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలతో పోల్చి చూచినచో ప్రతి పి అండ్ టి. ఉద్యోగి కనీసం 300 రూపాయలు ప్రతినెలా తక్కువగా పొందుచున్నాడు. కావున వేతనాలను పునర్వ్యవస్థీకరించే లోపుగా ప్రతి ఉద్యోగికి తార్కాలిక భృతిగా 150 రూపాయలీవ్వాలని కోరుతున్నాం.

ఈ కార్యక్రమాన్ని జయప్రదంగా నిర్వహించుటకు మనమందరం క్రమశిక్షణతో వ్యవహరించడం ప్రథమ కర్తవ్యం. కేంద్ర కార్యాచరణ సమితి రూపొందించిన కార్యక్రమాలను తు.చ. తప్పకుండా పాటించాలి

వ్యక్తిగత నిర్ణయాలుతీసుకొనరాదు ఈ కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంగా అమలుజరుపుతున్న సందర్భంలో స్థానికంగా కొన్నిచోట అధికారులతోపాటు, ఇతర దుష్టశక్తులు మన గుండె నిబ్బరాన్ని దెబ్బతీయాలని ప్రయత్నించినపుడు స్థానిక కార్యాచరణ సమితి నిర్ణయాల మేరకు ఇలాంటి ప్రయత్నాలను త్రిప్పికొట్టాలని విజ్ఞపిచేస్తున్నాం.

ఈ మహోద్యమానికి ప్రజలంతా తమ సానుభూతి సహకారాలను అందించి మన కోర్కెల పరిష్కారానికి తోడ్పడాలని మన సభ్యులు ప్రజా ప్రతినిధులను కలుసుకొని విజ్ఞపిచేయాలి.

(14వ పేజీ తరువాయి)

పడుతున్నారు. ఒక యుద్ధ విమానం చెయ్యటానికి అయ్యే ఖర్చుతో లక్ష టన్నుల పంచదార ఉత్పత్తి చెయ్యవచ్చు.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలు ఇటువంటి మారణ ఆయుధాలను ఉత్పత్తిచెయ్యటానికి, వాటిమీద ఇన్నికోట్ల డాలర్లు ఖర్చుపెట్టడానికి కారణం— భారీ గుత్త పరిశ్రమలతోపాటు ఉత్పత్తిశక్తులు కూడ త్వరితంగా అభివృద్ధి చెందాయి. ఈ ఉత్పత్తి అయిన వస్తువులను కొనేశక్తి ప్రజలలో సన్నగిల్లిపోతుంది. అందుకని ఈ వస్తువులను ఇతర దేశాలలో అమ్ముకోవాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. అంటే

విదేశీ మార్కెట్లు సంపాదించాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. అంటే వలస దేశాలను ఏర్పరచుకోవాల్సివచ్చింది. ముడి పదార్థాలను తమ ఆదీనంలో వుంచుకోవాల్సివచ్చింది. 1902 లోనే జె. ఏ. హడ్సన్ సామ్రాజ్యవాదాన్ని గురించి యిలా అన్నాడు : తమ దేశంలో అమ్ముకోలేని ఉత్పత్తులను అమ్ముకోటానికి తన దేశంలో పెట్టడానికి వీలులేని పెట్టుబడిని వినియోగించుకోవటానికి, మార్కెట్టులను సృష్టించుకోవడానికి పెద్దపెద్ద పారిశ్రామికములు కొనసాగించే యత్నాలే— సామ్రాజ్యవాదం. అదే సందర్భంలో ఉల్ఫ్ అన్నమాటలు కూడ గమనించాలి.— దేశంలో ఎలా అయితే పెట్టుబడిదారీవరము, శ్రామికవర్గము, దోపిడీగాండ్లు, దోపిడీచెయ్యబడుతున్నవాళ్లు అనే వర్గాలు వున్నాయో, అలాగే ప్రపంచవ్యాపితంగా గత శతాబ్దంలో వ్యక్తిమదేశ సామ్రాజ్యవాదవర్గమొకటి అణగద్రొక్కబడి దోపిడీ చెయ్యబడిన ఆసియా, ఆఫ్రికా ప్రజల వర్గ మొకటి— ఇలా రెండు ఏర్పడినాయి.

ఈ విధంగా వలస దేశాలలో పెట్టుబడి పెట్టిన వర్గాలలో బలాబలాలు మారుతూ వుంటాయి. అంటే వారు చేసే దోపిడీలో హెచ్చుతగ్గులు ఏర్పడతాయి. దీనితో వారి మధ్య తగాదాలు ఏర్పడుతాయి. ప్రతి ప్రభుత్వము తన దేశ గుత్త పెట్టుబడిదారులను బలపరుస్తుంది. దీని ఫలితంగా యుద్ధం అనేది వస్తుంది. అంటే సామ్రాజ్యవాదం యుద్ధానికి దారితీస్తుంది. మామూలు సంప్రదింపులద్వారా పరిష్కారంకాని ఈ సమస్యలను అణుబాటులాంటి మారణాయుధాలతో పరిష్కరించటానికి పూనుకుంటారు. ఈ గుత్త పెట్టుబడి దారీవిధానం కొనసాగినంతకాలం కొత్తకొత్త యుద్ధ ప్రమాదాలు ఏర్పడుతూనేవుంటాయి.

యుద్ధానికి మూల కారణం దోపిడీ. ఈ దోపిడీచెయ్యబడేవర్గమే, అంటే శ్రామిక వర్గమే ఎల్లప్పుడూ యుద్ధప్రమాదం గురించి అప్రమత్తంగావుండాలి. స్టట్ గార్డ్ (1907), బేనెట్ (1912)లో జరిగిన రెండవ ఇంటర్నేషనల్ లో— శ్రామికవర్గం యుద్ధాన్ని వ్యతిరేకించమని, అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా యుద్ధ సమయంలో వచ్చేటటువంటి సంక్షోభాని, పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని కూలదొయ్యటానికి ఉపయోగించుకోమని కోరింది.

సహాయ నిరాకరణ కార్యక్రమం

విద్య కార్యాచరణ సమితి ప్రకటన

జులై చివరివారంలో దేశం నలుమూలల పి అండ్ టి ఉద్యోగులు సమ్మె బ్యాల్కెట్టులో పాల్గొని రెండు ప్రమోషన్లు, క్యాజువల్ యి.డి ఉద్యోగుల సమస్యలపై ప్రేడ్ యూనియన్ కార్యాచరణకు తమ సంసిద్ధం తెలియజేశారు. లక్షలాది సభ్యులు యిచ్చిన తీర్పును, కార్యరూపంలో పెట్టుటకు గాను సెప్టెంబరు 10, 12 తారీకుల మధ్యన మన ఫెడరేషన్ కార్యవర్గ సమావేశము న్యూఢిల్లీలో జరిగినది. సర్కిల్ కో ఆర్డినేషన్ కన్వీనర్లు యీ మీటింగ్కు ప్రత్యేక ఆహ్వానితులుగా ఆహ్వానించబడినారు. దేశంలోని అన్ని సర్కిల్స్ నుంచి గుజరాత్, జమ్ము కాశ్మీర్ మినహా కన్వీనర్లు యీ సమావేశానికి హాజరై తమ సర్కిల్స్కు సంబంధించిన రిపోర్టులు యిచ్చారు. కొన్ని సర్కిల్స్ నుంచి సర్కిల్ కార్యదర్శులు కూడ హాజరైనారు. మన డిమాండు సత్వరంగా పరిష్కరించుటకు ఫెడరేషన్ చేపట్టునున్న కార్యక్రమాన్ని తెలుపుకొనుటకు, తమ యూనియన్లలో సభ్యుల అభిప్రాయాలను తెలియజేయుటకు వీరు హాజరయినారు. వీరు యిచ్చిన రిపోర్టుల ఆధారంగా ప్రేడ్ యూనియన్ కార్యక్రమము రూపొందించబడింది.

ఈనాడు మన డిపార్టుమెంటులో సర్వీసు కండిషన్లు, జీతభత్యాలు, యింక్రిమెంటు రేటు, ప్రమోషన్లు, స్టాఫ్ షార్టిజి, పని భారము అధికం, డి. జి. ఉత్తయ్యలకు వ్యతిరేకంగా ఆఫీసర్లు వ్యవహరించుతున్న తీరు, సమ్మె బ్యాల్కెట్టులో మన సభ్యులే కాకుండా యితర ఫెడరేషన్ల సభ్యులు, ఎందులోనూ సభ్యులు కానివారు అత్యధిక సంఖ్యలో పాల్గొన్న సంఘటనలు ఉదహరణలతో వివరించారు. అత్యవసర సర్వీసులలో సమ్మెలను నిషేధించే ఆర్డినెన్సు, కరువుభత్యం చెల్లించుటలో యీనాటి ప్రభుత్వ వైఖరి జూన్ మాసంలో బొంబాయిలో జరిగిన కేంద్ర ప్రేడ్ యూనియన్ల సదస్సు ముఖ్యోదేశము. వివిధ రూపాలలో కార్మిక వ్యతిరేక చట్టాలు రూపొందించుచున్న పద్ధతి ఈ

సమావేశంలో పాల్గొన్న వారు తమ ప్రసంగాలలో తెలియజేశారు. ఆందోళన చేయాలనే కోరిక పి అండ్ టి ఉద్యోగులందరిలో వున్నదనే వా సవం అందరూ అంగీకరించారు. దేశంలోని కార్మికవర్గంపై ఈనాటి ప్రభుత్వం చేపట్టిన దాడిని తిప్పికొట్టుటకు అందరూ ఐక్యం కావలసిన అవసరం ఎంత యీనా వున్నదని యీ సమావేశం గురించినది. ఇదే సందర్భములో మన డిమాండ్ పరిష్కరించుటలో కేంద్రప్రభుత్వం ప్రత్యేకంగా కమ్యూనికేషన్ల కేంద్రమంత్రివహిస్తున్న వైఖరికూడా ఈమీటింగ్ చర్చించినది. సమ్మె కన్నా సమ్మె బ్యాల్కెట్టు తీవ్రమైనదని మన సభ్యులు కాకుండా యితరులు కూడ ఈ కార్యక్రమములో ఉత్సాహముగా పాల్గొన్న నిజాన్ని మంత్రి గురించారనేది వా సవం. ఆర్డినెన్సు దాని పరిణామాలు అలాగే కార్యవర్గంలో వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు - నిరవధిక సమ్మె చేయాలనేది ఒకరోజు సమ్మె, 1. లేక 2. గంటలు సమ్మె పరిశీలించినది. ఈ సూచనలన్నీ దృష్టిలో వుంచుకొని, ఫెడరేషన్ను ఐక్యంగా వుంచుటకు అందరికీ ఆమోదయోగ్యమైన కార్యక్రమాన్ని తీసుకొని పోవుటకు గాను ఏకగ్రీవంగా తీర్మానం ఆమోదించ బడినది. అక్టోబరు 12 నుంచి ఫెడరేషన్ నాయకులు న్యూఢిల్లీలో నిరవధిక నిరాహారదీక్షబూనుట. ఆ రోజు నుంచే దేశంలోని అన్ని పట్టణాలలోను పి. అండ్ టి ఉద్యోగులు సహాయ నిరాకరణ కార్యక్రమము అమలు జరుపుటకు అక్టోబరు 15 నుంచి సర్కిల్ హెడ్ క్వార్టర్స్ లో సర్కిల్ కార్యదర్శులు నిరవధిక నిరాహారదీక్ష బూనుటకు, 16న తంతితపాలా ఉద్యోగులందరు 24 గం. నిరాహారదీక్ష బూనుటకు తీర్మానించారు.

మనసమస్యలు సమంజసమైనవని కేంద్ర మంత్రి, డైరెక్టరేటు అధికారులు అంగీకరిస్తున్నారు. రెండు ప్రమోషన్లు పరిష్కరించినందున అదనంగా డబ్బుఖర్చుకాదని అందరూ అభిప్రాయపడుతున్నారు. అయితే బాధ్యత

వహించి నిర్ణయము తీసుకొనుటకు ఒక్కరూ ముందుకు రావడములేదు. కార్యవర్గ సమావేశము జరుగుచున్నదని తెలిసిన పిదపే క్యాబినెట్ సెక్రటరీ, హోంశాఖ అధికారులు ఈ సమస్యమీద కేంద్రీకరించారు. మీరు బలాన్ని చూపిండుటకు తయారగుచున్నారు, కాబట్టి మేము చేయవలసింది ఏమిలేదని అధికారులు లంటున్నారు. మాసాలతరబడి చర్చించి అదనంగా డబ్బు ఖర్చుకానివిధంగా పథకాన్ని రూపొందించినప్పటికీ దీనిని ఆమోదించుటకు కాలయాపన చేస్తున్నందున నిరసన తెలియజేయుట మి న హా మరొకదారి లేదని వారి నాయకుల సమాధానం.

అలాగే ఇ.డి.ఉద్యోగులను డిపార్టుమెంటు ఉద్యోగసులుగా గుర్తించాలన్న కోర్కెను చర్చల సందర్భంగా అంగీకరించడం. డి. 16-11-79 న జరిగిన డిపార్టుమెంటులో కొన్ని సమావేశంలో డి. జి. గారు కొన్ని సమగ్రమైన సూచనలు చేయటం జరిగింది. ఇ.డి. ఉద్యోగుల పని పరిస్థితులను మెరుగుపర్చుటకు 1978 లో ఒక జాయింట్ కమిటీ ఏర్పరచినప్పటికిన్ని ఇంతవరకు సత్ఫలితాలు చేకూరలేదు. సుప్రీమ్కోర్టు ఇ.డి. ఉద్యోగులను సివిల్ ఉద్యోగులుగా పరిగణించాలని తీర్పు యిచ్చి ఘనవత్సరాలే నప్పటికిన్ని ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకొనడంలేదు.

క్యాజువల్ లేబరు వేతనాలు చెల్లించుటకు ఇంటి అడె, సి.సి.ఎ. కూడా పరిగణనలోనికి తీసుకోవాలి. (720, 1200 వర్కింగ్ డేసు కలిగినవానికి యిది వర్తిస్తుంది) అలాగే రెండు సం॥లు సర్వీసు కలిగిన మజూరను పర్మినెంట్ చేయుట, వీరికి వైద్య సౌకర్యాలు, టెలిగ్రాఫ్ హాలిడేస్ యివ్వాలి.

1979-80 కాలానికి మనకు న్యాయంగా 24 రోజుల బోనస్ యివ్వవలసివుండగా, 19 రోజుల బోనస్ మాత్రమే చెల్లించారు. ఇదేమిటంటే మన మంత్రిగారు కొన్ని కుట్ర సాకులు చూపుతున్నారు. ఈ కారణం వల్ల (మిగతా 15వ పేజీలో)

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVOIA148
పుస్తకం పేరు	5086 క్షలకం
తారీఖు	23/08/23
మొందు లభి	No
వెనుక లభి	No
మొత్తం పేజీలు	14
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Mounika
పేజీలు విడదీసినది	Mouni
స్కాన్ చేసినది	Manika
పరిశ్ల చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిశూనినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good